

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

3 2016
ročník XII.
cena 10,- Kč

Muzeum a tradice v Lanžhotě

foto: Kateřina Paulíková

foto na titulní straně: Pavlína Matoušková

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

OBSAH

Lanžhotské hody a hodky 2016.....	2	Rychlé pravé křídlo - nekrolog.....	34
Slovo starosty	3	Jak sa patří	35
Komplexní pozemkové úpravy	6	Dvě fotografie	36
Starosti starosty.....	9	Zařehťali koně.....	40
Rybník kout a jeho protipovod. funkce	11	Lovci německých ponorek.....	45
Výpis z usnesení jednání zastupitelstva	12	Nejlepší chovatel okresu.....	46
Naše město a recyklace elektrospotřebičů	15	Skautské léto.....	48
Kulturní akce.....	17	Čolek dunajský v břevclavských luzích.....	50
Společenská kronika	17	Mapa drobných sakrálních staveb	51
Bude nám v kostele teplo?.....	20	Zájezd do Trnavy, na Děvín a Marianku ...	52
Pouť k bráně milosrdenství.....	21	Fotbalová příprava v Němčičkách	53
Světové setkání mládeže v Krakově.....	22	Jakub Straka: RFA přispěje k mému růstu	54
Okénko knihovny.....	23	Šachy v Lanžhotě.....	55
Okénko školky	24-27	Rybářské závody	56
Okénko školy	27-29	Tenisté mají z poloviny splněno.....	57
Region Podluží	30-31	Muzika na Karpetné	59
Dva Uhři.....	32	Vždy vesele.....	60

Hodoví mínesengři

Josef Jožulka Uher

*Jak minesengři, šohajové odmítání básní dívek,
své písně odzpíváné nechávají v předzahrádkách
a jinými pak žalovačně zaplňují vinný sklípek,
než třeba končí fackami to, co se načlo v hádkách.*

*V tom pozdním čase k nebi půlnočnímu vypnutému tichu,
ty dívky, které vzepřely se tužbám zpívajících,
teď samy v slzách zlořečí na svoji cudnost nebo pýchu,
pod peřinami trpí, s hříšným pudem zápasící.*

*Zpěv šohajů jim jiskrami not zapadl do klínů,
z nich potom v celém těle změnil krev se v řeku ohně;
jak bosorky se některé z nich v žalu vrhnou do leknínů
těch tůň černých, aby mnohé klesly ke dnu pod ně.*

*Ze mne minesengr nikdy nepěl, v lunou postříbřené louce,
neměl jsem proč šípy písni, vytahovat na luk touhy z toulce...*

MINESENGR – stejně jako TRUBADÚR byl ve 12. – 13. st. rytířský básník a pěvec milostných a hrdinských písní a balad. Ti naši hodoví se snaží o úspěch pouze těmi milostnými...

LANŽHOTSKÉ HODY 2016

Hodové folklorní akce, společenské události a zábavy, sportovní akce

PÁTEK 16. 9.

- 17.00 stavění máje v areálu Sokolské (15.00 strúhání máje)
 19.30 **Předhodové zpívání mužského sboru a jeho hostů**
 - sál restaurace Podlužan
 20.00 hostinec U Zámečku – skupina Charlie's K band
 20.00 Galerie vín Café bar – cimbálová muzika Šohaji

SOBOTA 17. 9.

- 14.00-18.00 místní muzeum a vyhlídka ve věži
 15.00 **předání stárkovského práva**
 15.30 **stavění máje**
 14.00 výstava ve dvorní části muzea
 19.00 pizzerie Toscana – disco s DJ Budínem
 20.00 cimbálová muzika Pod Víchů
 20.00 hostinec U Zámečku - FIVE LIVE

NEDĚLE 18. 9.

- 8.00 ranní mše svatá
 10.15 fotbal Sokol Lanžhot – FC Bučovice (Šlajsa)
 10.00 **hodová mše svatá**
 13.00 **odchod chasy pro 1. stárka**
 14.00-18.00 výstava ve dvorní části muzea
 14.00-18.00 místní muzeum a vyhlídka ve věži
 15.00 **krojovaná zábava pod májů – DH Podlužanka**
 20.00 Galerie vín Café bar - Apollo a Milan Pitkin
 21.00 večerní zábava v Podlužanu – DH Podlužanka

PONDĚLÍ 19. 9.

- 9.00 mše svatá
 Po mši svaté v 9.45 hodin bude společný odchod průvodem na hřbitov, kde vzpomeneme na všechny zemřelé spoluobčany. Děkan P. Josef Chyba zve do průvodu i na vzpomínkovou pobožnost všechny občany i ty, kteří se neúčastní mše svaté v kostele.
 10.00 Slavnostní otevření smuteční síně
 10.00 restaurace Podlužan – skupina ESSO
 10.00 hostinec U Zámečku – Lanžhotská osma
 13.00-18.00 místní muzeum a vyhlídka ve věži
 13.00-18.00 výstava ve dvorní části muzea
 13.00 **odchod chasy pro 2. stárka**
 15.00 **krojovaná zábava pod májů – DH Podlužanka**
 21.00 **večerní zábava v Podlužanu – DH Podlužanka**

ÚTERÝ 20. 9.

- 8.30 Hodovní turnaj v tenise
 15.00 **hodová zábava pod májů – DH Podlužanka**
 20.00 **odchod chasy k úterním stárkům**

LANŽHOTSKÉ HODKY 2016

SOBOTA 24. 9.

- 20.00 taneční zábava v sále Podlužanu

NEDĚLE 25. 9.

- 13.00 odchod chase pro 2. stárka
 15.00 hodová zábava pod májů

Po celé hody a hodky bude k tanci aj poslechu vyhrávat DH Podlužanka s kapelníkem J. Janotou. V případě nepříznivého počasí se zábavy konají sále restaurace Podlužan.

Srdečně Vás zvů a za podporu Vám děkují Jan Uher – 1. stárek
 Přemysl Koříněk – 2. stárek

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

podíváme-li se do kalendáře, musíme opět konstatovat, že je neuvěřitelné, jak ten čas letí! Už tu máme opět období lanžhotských hodů. V Lanžhotě je takovým nepsaným zvykem, že vše důležité se musí stihnout „do hodů“. Ano, dřív to snad souviselo i s dožínky, což bylo z hlediska obživy to nejpodstatnější. Období hodů však také tvoří zároveň jakýsi milník, který uzavřuje první polovinu roku, a proto můžeme rekapitulovat splnění cíle, dohnat, co jsme nestihli, a upřesnit si reálné možnosti k naplnění záměrů stanovených pro tento rok.

Ačkoli to tak nevypadá, v tomto roce se podařilo odstartovat akci, která svým rozsahem nemá v novodobé historii Lanžhota obdoby. Čekají nás opravdu velké změny. Mám na mysli změny, které přinesou komplexní pozemkové úpravy v katastrálním území Lanžhot. Pozemkové úpravy jsou jedním z klíčových nástrojů pro rozvoj obce, neboť ve veřejném zájmu

nově uspořádávají vlastnická práva k pozemkům. Vytvářejí racionální i příznivější podmínky pro zemědělskou výrobu, přispívají k ochraně krajiny a také zlepšují hospodaření s vodou v krajině. Je to nástroj, který napomáhá rozvoji správního území obce a krajinného plánování. Jedná se o scelování pozemků, zabezpečuje se jejich přístupnost, dochází ke zlepšení kvality životního prostředí, snižují se nepříznivé účinky povodní. Neméně důležitým aspektem je rovněž digitalizace mapových podkladů.

Zároveň je možno realizovat prvky tzv. společných zařízení. Abych byl konkrétnější, v rámci těchto úprav je možno vybudovat síť zpevněných polních cest, které mohou sloužit i jako cyklotrasy, což jistě přispěje k rozvoji turistiky. Stejně tak

máme možnost vybudovat prvky sloužící ke zkvalitnění rekreační funkce krajiny, jako například plánované vybudování přírodního koupaliště. A v neposlední řadě se bude řešit neškodné odvedení povrchových vod a ochrana před povodněmi.

V rámci těchto pozemkových úprav bychom mohli dříve dosáhnout na naše snahy o rozšíření tolik potřebných ploch pro bydlení. V souvislosti s pořizováním nového územního plánu nyní probíhají jednání o podobě a velikosti této plochy v lokalitě Pod ploty. V současné době máme vykoupenu více jak polovinu pozemků. S ostatními majiteli pozemků vedeme jednání o podmínkách výkupu, či směny. Abychom mohli vybudovat nové plochy pro bydlení, je nutno tyto pozemky nejprve převést do vlastnictví města, následně je „přeparcelovat“ a vybudovat zde nové inženýrské sítě. Chtěl bych se i touto cestou obrátit na majitele pozemků v této lokalitě a požádat je, aby nám vyšli vstříc ve snaze o rozvoj Lanžhota.

Je jasné, že to nebude ze dne na den. A také vím, že to nebude jednoduché. Pevně však věřím, že se nám to nakonec podaří. Trochu mě uklidňuje i fakt, že pozemkové úpravy v Lanžhotě bude provádět právě Státní pozemkový úřad v Břevclavi, který s tímto má bohaté zkušenosti. Blíže se s průběhem a celým procesem můžete seznámit v následujícím příspěvku Ing. Haara, vedoucího Státního pozemkového úřadu v Břevclavi.

Mezi velké projekty, které jsme dokončili v tomto roce, patří bezesporu výstavba smuteční síně, kolumbária i přilehlých komunikací. Náklady této investice se pohybují kolem 15 mil. Kč. Jedná se o stavby, které bezesporu přispějí k občanské vyba-

venosti města. Zároveň přibyl další pěkný koutek Lanžhota.

Na hřbitově zároveň probíhá nutná oprava havarijního stavu hřbitovní zdi, která hrozila spadnutím. Shodou okolností jsme využili nově vypsanou dotaci na opravu podobných památek. Dlužno říct, že nebýt havarijního stavu, dobrovolně bychom se do toho nepouštěli. Jak se dalo očekávat, neobešlo se to bez komplikací, zejména při statickém zajištění. Chtěl bych velmi poděkovat majitelům sousedních pozemků za spolupráci a toleranci během stavebních prací.

Mezi ty větší realizované investice patří bezesporu oprava komunikace na ulici Hrnčířská. Ani zde to nebylo jednoduché, protože během stavby jsme si navíc nechali zkontrolovat stav kanalizace. Bylo zjištěno, že opravy byly nutné, stejně jako vyřešení přípojek vody, kanalizace i dalších

inženýrských sítí před položením nového asfaltového koberce.

Další investice, která hrozila, že se nám nevyhne, byla již delší dobu diskutovaná oprava kanalizace v lokalitě Stráže. Opravovat budeme, ale jak bylo zjištěno, není třeba budovat oddílný systém, protože pokračování sítě je v režimu společného vedení. Žádný zákon nám to nenařizuje a žádná sankce nám nehrozí. Navíc by se tak jednalo o neohospodárné mrhání veřejnými prostředky. Opravíme „pouze“ poškozené části. I tak se bude jednat o nemalý „balík“ peněz. Ano, problematika kanalizace trápí nejednu obec. Je to běh na dlouhou trať a v souvislosti se stárnutím systému i „nekonečný příběh“. V souvislosti s tím jsme byli nuceni i zřídit fond obnovy, který bude sloužit právě na budování a opravy celé sítě.

Během školních prázdnin proběhla i dlouho očekávaná oprava sociálních zařízení na prvním stupni základní školy. Věřím, že nové záchůdky se budou líbit nejen prvňáčkům, a že jim dlouho vydrží tak hezké jako při předání.

A co jsme ještě nestihli a co nás ještě čeká? Před začátkem topného období je nutno opravit topení na staré škole. Před realizací je rovněž oprava části střechy Podlužanu a zateplení budovy úřadu ode dvora.

Během léta jsme obdrželi dobrou zprávu v podobě schválení další dotace z programu „Mobility“, díky níž můžeme vybudovat další část sítě bezbariérových chodníků. Tentokrát to bude úsek od prodejny COOP na Náměstí po přechod u základní školy. Slibujeme si od toho bezpečnější přesun žáků mezi jídelnou a školou.

Ze stejného důvodu chceme vybudovat hlavní „páteřní“ chodník pro bezpečný přesun žáků na ulici Školní. O nutnosti této stavby se diskutovalo již delší dobu a zejména s nárůstem počtu aut se to stává nutností.

S tím souvisí rovněž potřeba řešit bezpečnost dopravní situace nejen v okolí školy. Při konzultaci s policejními dopravními inženýry vyšlo najevo, že problémových míst z hlediska bezpečnosti dopravy je v Lanžhotě víc. Je to samozřejmě způsobeno enormním nárůstem automobilové dopravy. Z tohoto důvodu chceme tuto problematiku řešit komplexně. I když se ozývají hlasy, které zpochybňují nutnost těchto změn, jsme toho názoru, že i kdyby to mělo zachránit třeba i jen jeden lidský život, má to vše smysl.

Aniž si to tak často uvědomujeme, tvář obce se stále více mění od vesnického charakteru k tomu městskému. Je to trend, který je dán tím, že chceme stále větší komfort bydlení, a to jak v oblasti soukromé, tak i v té veřejné. A není to jenom tím, že Lanžhot je už více než patnáct let městem. Mimochodem, patnáct let je v životě lidském věkem pubertálním, plným zvratů a změn. Já jen doufám, že těch zvratů bude co nejméně a změny povedou jen k lepšímu. Vždyť je to, nebo aspoň tomu chci věřit, v zájmu všech Lanžhotčanů! Teď mne napadá, že posledně vyslovené by mohlo být zároveň přáním k těm našim městským narozeninám.

Takže užijte si hody pěkně zvesela a ve zdraví a popřejme si jen to nejlepší!

Mgr. Ladislav Straka
starosta města

Komplexní pozemkové úpravy v katastrálním území Lanžhot

Ing. Josef Haar,
vedoucí Státního pozemkového úřadu

1. CÍL POZEMKOVÝCH ÚPRAV

Pozemkovými úpravami se uspořádávají vlastnická práva k pozemkům a s nimi související věcná břemena, pozemky se jimi prostorově a funkčně upravují, scelují nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost pozemků a vyrovnaní jejich hranic. Současně se jimi vytvářejí podmínky k racionálnímu hospodaření, k ochraně a zúrodnění půdního fondu, zvelebení krajiny a zvýšení její ekologické stability.

V rámci řízení o pozemkových úpravách je rovněž možné vypořádat spoluvlastnictví k pozemkům v řešeném území a vytvořit každému spoluvlastníkovi v řízení nové pozemky, které budou v jeho výlučném vlastnictví.

Výsledky pozemkových úprav slouží rovněž k obnově katastrálního operátu, tj. aktualizaci všech údajů jak popisných, tak i geodetických, které jsou o katastru nemovitostí vedeny. Vzhledem ke skutečnosti, že od počátku padesátých let, kdy byla zavedena tzv. „Jednotná evidence půdy“ (od roku 1964 platil zákon č. 22/1964 Sb. o evidenci nemovitostí) a vlastnické hranice pozemků v polních tratích nebyly aktualizovány ani vedeny, byly to pouze archivní doklady, je rovněž v této oblasti význam pozemkových úprav výrazný.

Za současného legislativního stavu je řízení o pozemkových úpravách jedinou možností jak odstranit chyby v katas-

trálním operátu, které vznikly do roku 1993, tj. před ustanovením soustavy katastrálních úřadů a nabytí účinnosti zákona o katastru nemovitostí /z. č. 344/92 Sb. ve znění pozdějších právních předpisů/.

1.1 VÝVOJ POZEMKOVÝCH ÚPRAV

Zákony z let 1950 až 1990 dávaly přednost užívacím vztahům před právem vlastnickým. Proto již v zákoně 229/91 Sb. /zákon o půdě/, bylo v § 19 uvedeno, že k zpřístupnění pozemků budou prováděny pozemkové úpravy. Ještě v roce 1991 přijala Česká národní rada zákon č. 284/91 Sb. o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech. Od 1. 1. 2003 probíhá řízení o pozemkových úpravách podle zákona 139/2002 Sb. o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, v obecné části se řídí zákonem 500/2004 Sb. o správním řízení.

Původní mapy byly vyhotoveny v souřadnicové soustavě na našem území nazývané Svatý Štěpán podle počátku souřadnicového systému, který tvořila věž domu sv. Štěpána ve Vídni. V roce 1927 byl přijat nový katastrální zákon, podle něhož všechna měření týkající se hospodářských map musela být prováděna v tzv. soustavě JTSK /Jednotná trigonometrická síť katastrální/, která platí dodnes.

Postupně v souladu s rozvojem legislativy na úseku pozemkových úprav, zeměměřičství, katastru nemovitostí,

ochrany zemědělského půdního fondu a dalších navazujících zákonů se pozemkové úpravy staly nástrojem ke zvelebení krajiny a zvýšení její ekologické stability. Na úseku katastru nemovitostí slouží od druhé poloviny 90. let k obnově katastrálního operátu.

Po nabytí právní moci rozhodnutí o schválení nového uspořádání pozemků a po vyhotovení DKM (digitální katastrální mapy) budou všechny lomové body (hranice pozemků řešených v komplexní pozemkové úpravě) určeny s přesností kódu kvality bodu 3 – tj. 14 cm.

1.2 INFORMACE PRO ÚČASTNÍKY ŘÍZENÍ

Účastníky řízení o pozemkových úpravách jsou vlastníci pozemků, které jsou řešeny v pozemkových úpravách podle § 2 (dále jen „vlastníci pozemků“), a fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům mohou být řešením pozemkových úprav přímo dotčena; za takové osoby se nepovažují vlastníci, pro jejichž pozemky se v pozemkových úpravách pouze obnovuje soubor geodetických informací.

Účastníky jsou i obce, v jejichž územním obvodu jsou pozemky zahrnuté do obvodu pozemkových úprav; účastníci mohou být i obce, s jejichž územním obvodem sousedí pozemky zahrnuté do obvodu pozemkových úprav, pokud do 30 dnů od výzvy příslušného pozemkového úřadu přistoupí jako účastníci k řízení o pozemkových úpravách (dále jen „obce“).

V rámci řízení o pozemkových úpravách mohou podíloví vlastníci pozem-

ků uzavřít dohodu o vypořádání podílového spoluvlastnictví a zpracovatel pozemkové úpravy vypracuje nároky a následně návrh nového umístění pozemků tak, aby každý vlastník byl výlučným vlastníkem svých pozemků.

Po vyhotovení DKM a nabytí právní moci rozhodnutí má každý vlastník pozemku nárok na vytyčení pozemku z finančních prostředků stát (bezplatně).

1.2.1 POSTUP PRACÍ

Řízení o komplexní pozemkové úpravě vede jako věcně a místně příslušný úřad: Státní pozemkový úřad – pobočka Břeclav. Úředně oprávněná osoba: Ing. Pavla Rýpalová

Dodavatel prací na KoPÚ Lanžhot: na základě výběrového řízení postupem podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách byla veřejná zakázka přidělena zhotoviteli, který podal nejvýhodnější nabídku, kterým je:

**GEOREAL spol. s r.o.
Hálkova 12, 301 00 Plzeň**

Časový postup:

2016 – přípravné práce – zjišťování a odstraňování nesouladů v katastru nemovitostí, v této etapě se zjištěné výsledky zatím s vlastníky pozemků neprojednávají

2017 – přípravné práce; do 31. 7. 2017 odevzdá zhotovitel vyšetřené hranice obvodů pozemkové úpravy, v červnu 2017 budou zváni vlastníci pozemků, které se nacházejí na obvodu pozemkové úpravy k odsouhlasení hranic pozemků. Do 30. 11. 2017 obdrží vlastníci po-

zemků soupisy nároků, tj. soupis všech pozemků, které se nacházejí v k. ú. Lanžhot, přičemž v soupisu budou odděleny pozemky řešené v KoPÚ a pozemky mimo obvod pozemkové úpravy

2018 – zpracování a projednávání návrhu nového uspořádání pozemků

2019 – vydání rozhodnutí o schválení nového uspořádání pozemků

2020 – nová digitální katastrální mapa

1.3 SPOLEČNÁ ZAŘÍZENÍ

Předmětem řízení o pozemkových úpravách není jen obnova katastrálního operátu, ale také provedení prostorového a funkčního uspořádání pozemků ve vymezeném katastrálním území, což v sobě obsahuje jejich scelování nebo dělení, přičemž objektivním požadavkem je zajištění jejich přístupnosti a využití takovým způsobem, aby byly vytvořeny podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech se k pozemkům v rámci plnění předmětu veřejné zakázky uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena, zajišťují se, resp. vytvářejí se podmínky pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodního hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny (soubor takto navržených prvků se nazývá územní systém ekologické stability, zkratkou ÚSES). Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako závazný podklad pro územní plánování.

V rámci řízení o pozemkových úpravách se podle ust. § 9 odst. 8 zákona 139/2002 Sb. o pozemkových úpravách

a pozemkových úradech zpracování návrhu nového uspořádání pozemků předchází zpracování „Plánu společných zařízení“, kterými jsou zejména:

- a) opatření sloužící ke zpřístupnění pozemků jako polní nebo lesní cesty, mostky, propustky, brody, železniční přejezdy a podobně
- b) protierozní opatření pro ochranu půdního fondu jako protierozní meze, průlehy, zasakovací pásy, zachytňné příkopy, terasy, větrolamy, zatravnění, zalesnění a podobně
- c) vodohospodářská opatření sloužící k neškodnému odvedení povrchových vod a ochraně území před záplavami jako nádrže, rybníky, úpravy toků, odvodnění, ochranné hráze, suché poldry a podobně
- d) opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí, zvýšení ekologické stability jako místní územní systémy ekologické stability, doplnění, popřípadě odstranění zeleně a terénní úpravy a podobně.

V případě společných zařízení technického charakteru jde o nové stavby nebo o rekonstrukce, popřípadě modernizace staveb stávajících.

Po nabytí právní moci rozhodnutí o schválení návrhu pozemkové úpravy zahájí pozemkový úřad realizaci společných zařízení. Realizace prvků plánu společných zařízení může být zajišťována i z jiných zdrojů než finančních prostředků pozemkového úřadu a investorem může být i jiný subjekt.

Starosti starosty

Mgr. Antonín Hostina, zastupitel města

Je hezké a důležité, když se dozvídáme ve Slovu starosty, jak se nám daří, jak jsme zahájili akce jako kulturní léto a jak město udržujeme v čistotě a pořádku. Jsme rádi, že zimní stadion Sokolské, který byl roky ze strany města opomíjen, opět ožil a slouží k činnosti, pro které ho naši občané po desetiletí budovali.

Lanžhotčané vždy byli pracovití a hrdí na svou práci a v každé situaci si umí poradit. Nejednou to v minulosti dokázali. Jako například za starosty Polácha při realizacích rozsáhlých projektů jako plynofikace obce, budování kanalizace, rozvod kabelové televize a dalších nákladných akcí, které nám okolní obce záviděli. Někteří občané dokonce zastavili vlastní majetky, aby pomohli obci získat úvěr od bank. A dozajista nebylo jednoduché prosadit povýšení městyse Lanžhot na město. Ale není vždy vše tak ideální, jak dneska slyšíme z úst našich zástupců. I v současné době nás tlačí hodně problémů, se kterými si mnohdy neumíme poradit. Není ostudou se přiznat k věci, které se nám nedaří nebo kde narážíme na byrokratickou „zeď“ úřadů. Naopak, jsem přesvědčen, že občan si zaslouží znát i negativa, se kterými se naše samospráva mnohdy potýká.

Je hezké, že se umíme pochlubit novými chodníky a ulicemi osázenými zelení, ale nějak zapomínáme občanům sdělovat nepopulární problémy, které nejsou navenek moc vidět, ale pro chod a život Lanžhota a jeho občanů jsou dost zásadní.

- Jsme jednou z posledních obcí na Podluží, kde nemáme dokončenou pozemkovou úpravu, která má významný vliv na rozvoj města, a s ní související územní plán města. Součástí pozemkové úpravy a územního plánu je i často zmiňovaná protipovodňová ochrana Lanžhota (PPO), která, i když si to mnozí neuvědomují, významně zasahuje do života města i jeho občanů. Úředníci chystají zařadit celé území pod Lanžhotem do aktivních záplavových zón, které významně omezí jakoukoli činnost pod Lanžhotem. Přitom odborníci na vodu dobře vědí, že aktivní záplavová zóna je taková, kde voda proudí. U nás voda nastupuje vlivem zvýšených průtoků řek Moravy a Dyje. V té době se území pod Lanžhotem stává poldrem, který vodu zadržuje, a tak chrání obce pod soutokem před nečekanými přívaly vody.

- Další problém, o kterém se moc nemluví, je provizorní kanalizace na Strážích, kde máme svedenou vodu splaškovou a dešťovou do jednoho odpadního potrubí. Na stávající provizorní variantu nám byla udělena výjimka s tím, že se město zavázalo vybudovat kanalizaci na splaškovou vodu, která bude splňovat požadavky, a my nebudeme muset čelit sankcím z úřadů životního prostředí.

- Desítky let se městu nedaří vykoupit pozemky v lokalitě Pod Ploty, které město plánuje nabídnout občanům k výstavbě rodinných domků. Kdo z nás ví, proč se výkup pozemků nedaří a čím to je,

že v sousedních obcích za dobu, co my vykupujeme pozemky, stojí řada nových rodinných domků na „zelené louce“?

- Neméně významným a neřešeným problémem je kanalizace v průmyslové zóně bývalého zemědělského družstva. Vodovodní řád je na tom obdobně.

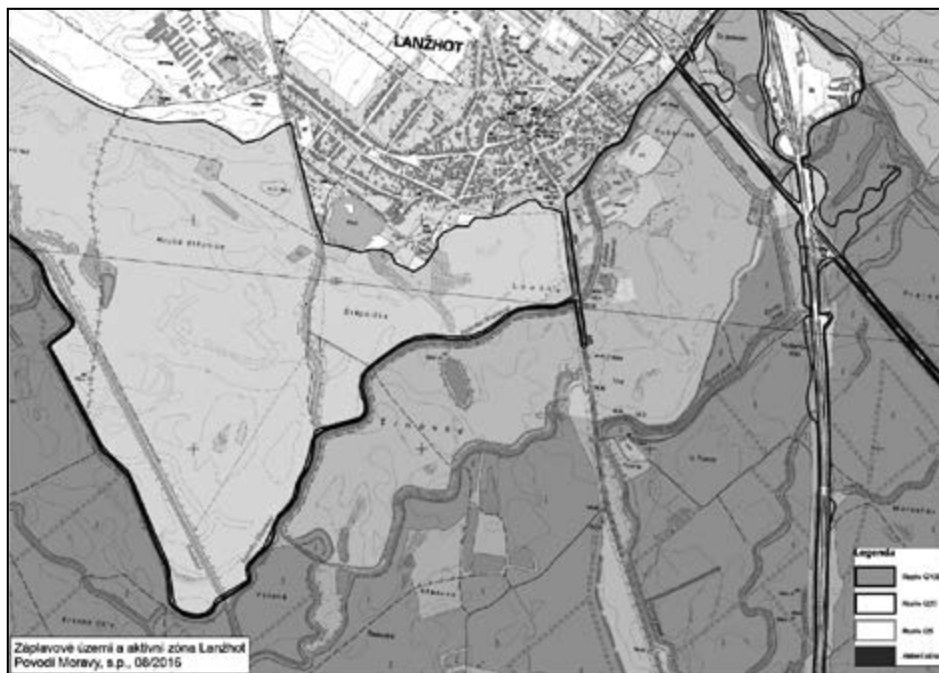
- Po každé větší bouři si občané bydlící u rybníka Kout stěžují na vytékající splašky včetně exkrementů z kanalizace do rybníka? Kde je chyba?

- Čeká nás rozhodnout o budoucnosti staré cesty na Břeclav. Rozhodnutí, zda cestu převzít do majetku, nebo zrušit,

z nás nikdo nesejme. Občané by měli rozhodnout o budoucnosti staré cesty a nový majitel by měl jednat o tom, kdo a jak se bude podílet na jejím provozu a údržbě.

Problémů, které budeme muset řešit, je mnoho a k jejich výčtu výtisk zpravodaje nepostačuje. Nebojme se seznamovat občany s věcmi, které nás tíží a se kterými si mnohdy jen stěží poradíme. Informovat občany pouze o věcech, které se nám daří, je krátkozraké a občan mnohdy nedocení náročnost práce samosprávy.

NÁVRH ZÁPLAVOVÝCH ÚZEMÍ POD LANŽHOTEM

Rybník Kout a jeho protipovodňová funkce

Filip Šálek,
předseda Občanského sdružení Lužánek, z. s.

Stále můžeme od některých občanů Lanžhota slyšet, že protipovodňovou ochranu obce můžeme zvýšit vyčištěním rybníka Kout a okolních vodních toků od nánosů (např. Malé Caje). Abychom si osvětlili význam, především rybníka Kout, v rámci protipovodňové ochrany, je vhodné si osvětlit dva pojmy - a tím jsou zásobní a retenční prostor.

Zásobní prostor můžeme chápat jako množství vody, které se v rybníce nachází při normální hladině, na který je rybník běžně napuštěn. Objem zásobního prostoru rybníka se tak výrazně odvíjí od průměrné hloubky rybníka. Čím bude rybník hlubší, tím bude i objem vody větší. Retenční prostor si můžeme představit jako objem vody, který by se do rybníka mohl teoreticky vejít nad úroveň normální hladiny až po okraj břehů. Retenční prostor je tak výrazně odvislý od nastavení normální hladiny v rybníce a výšky jeho břehů. Z hlediska protipovodňové ochrany je nejdůležitější retenční prostor nádrží. Ten prostor, který je běžně bez vody a zaplní se jen při povodních. Odbahněním vždy zvětšujeme jen zásobní prostor, který z hlediska protipovodňové ochrany má jen malý význam.

Vzhledem k tomu, že se jedná o obtočený rybník bez patřičné možnosti manipulace s vodní hladinou a jeho malé velikosti, si dovoluji napsat, že rybník Kout, ani při jeho odbahnění nebo jakýchkoliv dalších úpravách, nemá z hlediska protipovodňové ochrany pro obec Lanžhot význam. Ano, ať se rybník Kout klidně

odbahní, ale neříkejme, že to pomůže zvýšit protipovodňovou ochranu. Stejně tak pročištění Malé Caje nebude mít vliv na protipovodňovou ochranu. Pročištění v současnosti regulovaného koryta toku tak bude mít spíše význam estetický, což je hledisko velice subjektivní. Veškeré zde prezentované názory opíráme o své sedmileté pracovní zkušenosti v odhospodářství ve státní ochraně přírody.

Plánovaná hráz podél Malé Caje má ochránit obec proti velké vodě, která by mohla přijít od oblasti obory Soutok. Jedná se o vodu, která zde v minulosti, i když si to třeba nikdo nepamatuje, byla a určitě do budoucna bude znova. Otázkou je jenom kdy? Může to být i za několik stovek či desítek let, ale může to být klidně i příští rok. Voda je totiž nevyzpytatelný živel.

Kritizovat město za jeho snahy něco z hlediska protipovodňové ochrany udělat není vůbec na místě. V době, kdy se chystala výstavba hráze, byla možnost získat dotaci s minimálním podílem vlastních peněz z rozpočtu města. Bohužel přičiněním některých spoluobčanů (nechci zde konkrétně jmenovat) se nepodařilo projekční práce dotáhnout včas do konce a v současnosti by výstavba vyšla město výrazně draž. Ti stejní lidé teď poukazují na to, že se zbytečně vyhodily stovky tisíc za projektové práce, ale sami jsou příčinou toho, že se projekční fáze nepřehoupla do realizace a projekt je tak v šuplíku.

Výpis z usnesení z 8. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 17. 5. 2016

ZASTUPITELSTVO MĚSTA LANŽHOT

SCHVALUJE:

Z8/16/2 program:

1. Zahájení
2. Schválení programu
3. Určení ověřovatelů zápisu a zapisovatelky
4. Informace starosty
5. Zpráva kontrolního výboru
6. Plnění rozpočtu k 30. 4. 2016
7. Rozpočtové opatření č. 3/2016
8. OZV č. 1/2016 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území města Lanžhot
9. OZV č. 2/2016 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území města Lanžhot
10. OZV č. 3/2016 o místních poplatcích
11. Převod nemovitostí
12. Dodatek č. 1 k veřejnoprávní smlouvě o poskytování veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot s TJ Sokol Lanžhot
13. Různé:
 - a) dopravní situace- obytná zóna, jednosměrka, parkování
 - b) in-line dráha v areálu Sokolské
 - c) motivační systém odpadů
14. Diskuse
15. Závěr

Z8/16/3 ověřovatele zápisu pana Pavla Cipryse a Ing. Aleše Uhra a zapisovatelku paní Annu Moučkovou

Z8/16/7 rozpočtové opatření č. 3/2016

Z8/16/8 Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2016 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území města Lanžhot

Z8/16/9 Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2016 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území města Lanžhot včetně ustanovení o osvobození čl. VI. odst. 2 písm. e)

Z8/16/10 Obecně závaznou vyhlášku č. 3/2016 o místních poplatcích

Z8/16/12 uzavření Dodatku č. 1 k Veřejnoprávní smlouvě o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu Města Lanžhot č. D/12/2015 s Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot, z. s., Na Šlajsi 35, 691 51 Lanžhot

NESCHVALUJE:

Z8/16/11 prodej nemovitostí, pozemků parc. č. KN st. 1715 o výměře 10 m² a KN 2648/11 o výměře 86 m², zapsaných na LV 10001 pro obec a k. ú. Lanžhot

BERE NA VĚDOMÍ:

Z8/16/5 zprávu kontrolního výboru

Z8/16/6 plnění rozpočtu města Lanžhot za období 1. - 4. 2016

Výpis z usnesení z 9. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 22. 6. 2016

ZASTUPITELSTVO MĚSTA LANŽHOT

SCHVALUJE:

Z9/16/2 program:

1. Zahájení
2. Schválení programu
3. Určení ověřovatelů zápisu a zapisovatelky
4. Schválení účetní závěrky města Lanžhot za rok 2015
5. Schválení závěrečného účtu města Lanžhot za rok 2015
6. Záměr směny nemovitosti
7. Záměr prodeje části pozemku
8. Dopravní situace
9. In-line dráha
10. Podnět P. Uhlíře – „Hospodaření s finančními prostředky města Lanžhot u smluvního vztahu ve věci zajištění pečovatelské služby pro občany Lanžhota“
11. Podnět Mgr. A. Hostiny – „Hospodaření s finančními prostředky obce při rekonstrukci střechy MZŠ na ulici Komenského v Lanžhotě“
12. Diskuse
13. Závěr

Z9/16/3 ověřovatele zápisu ověřovatele zápisu pana Břetislava Osičku a Ing. Josefa Haluzu a zapisovatelku paní Annu Moučkovou

Z9/16/4 účetní závěrku města Lanžhot za rok 2015

Z9/16/6 záměr směny pozemků parc. č. PK 2064 o výměře 5309 m², PK 2071/2 o výměře 7 m², PK 2072/1 o výměře 147 m², PK 2637/2 o výměře 2425 m², KN 2070/24 o výměře 64 m², KN 2070/70 o výměře 29 m², KN 2070/71 o výměře 26 m², KN 2071/2 o výměře 495 m² a KN 2637/1 o výměře 5279 m², vše v k. ú., Lanžhot a vše vedeno na LV 3026 pro vlastníka Česká republika, s právem hospodařit pro Lesy České republiky, s. p., za pozemek p. č. KN 2589 o výměře 3050 m², zapsaný na LV 10001 pro obec a k. ú. Lanžhot v k. ú. Lanžhot, s finančním dorovnáním

Z9/16/7 záměr prodeje části pozemku parc. č. KN 3133/2 ostatní komunikace o celkové výměře 1920 m², zapsaného na LV 10001 pro obec a k. ú. Lanžhot

ROZHODLO:

Z9/16/4 poměrem hlasů 17:3, že schvalovaná účetní závěrka poskytuje v rozsahu skutečností posuzovaných podle § 4 vyhlášky č. 220/2013 Sb., o požadavcích na schvalování účetních závěrek některých vybraných účetních jednotek, věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace města Lanžhot a účetní závěrku k rozvahovému dni 31. 12. 2015

VYJADŘUJE SOUHLAS:

Z9/16/5 s celoročním hospodařením města Lanžhot za rok 2015, a to bez výhrad, a schvaluje závěrečný účet města Lanžhot za rok 2015 včetně zprávy nezávislého auditora o výsledku přezkoumání hospodaření města za rok 2015

BERE NA VĚDOMÍ:

Z9/16/8 návrh řešení dopravní situace v Lanžhotě doplněný o připomínky, který bude předložen dopravnímu inspektorátu PČR k vyjádření

Z9/16/9 návrh řešení podoby in-line dráhy

Z9/16/10 výsledek z kontroly hospodaření s finančními prostředky města Lanžhot u smluvního vztahu ve věci zajištění pečovatelské služby pro občany Lanžhota provedené finančním výborem Zastupitelstva města Lanžhot s tím, že nebylo shledáno ne hospodárné nakládání s majetkem města a porušení rozpočtové kázně při přidělování dotací z rozpočtu města Lanžhot Diecézní charitě Brno, Oblastní charitě Břeclav za rok 2015

Z9/16/11 zjištění Rady města Lanžhot k podnětu Mgr. Antonína Hostiny s tím, že při hospodaření s finančními prostředky města u akce „Školní budova Lanžhot, Komenského 510 – oprava střechy“ nedošlo k ne hospodárnému nakládání s majetkem města Lanžhot a s veřejnými prostředky

Naše město recyklací elektrospotřebičů výrazně ulevilo životnímu prostředí

Asekol, a.s.

Snaha obyvatel města recyklovat staré a nepoužívané elektrospotřebiče se již několik let vyplácí. Naše město obdrželo certifikát vypovídající nejen o přínosech třídění televizí a počítačových monitorů, ale také o velkém významu sběru drobných spotřebičů jako jsou mobilní telefony. Díky environmentálnímu vyúčtování společnosti ASEKOL můžeme nyní přesně vyčíslit, o kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci vysloužilého elektrického odpadu ušetřili ekosystém Země. Víme také, o jaké množství jsme snížili produkci skleníkových plynů CO₂ nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která s městem dlouhodobě spolupracuje na recyklaci vytríděných elektrozařízení.

Z certifikátu environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané našeho města v loňském roce vytrídili 243 televizí, 81 monitorů a 2080 kg drobných spotřebičů. Tím jsme uspořili 99,90 MWh elektřiny, 4529,52 litrů ropy, 446,10 m³ vody a 4,14 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 22,54 tun CO₂ ekv. a produkci nebezpečných odpadů o 87,54 tun.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Když si uvědomíme, že recyklace běžných 100 televizorů uspoří spotřebu elektrické energie pro domácnost až na čtyři roky nebo ušetří přibližně 400 litrů ropy potřebných až k sedmi cestám do Chorvatska, jsou to impozantní čísla. Pozitivní zprávou pro uživatele počítačů také je, že odevzdání deseti vysloužilých monitorů ušetří spotřebu energie potřebnou pro chod notebooku po dobu necelých pěti let. Všichni ti, kteří tříděním takto zásadně přispívají k ochraně životního prostředí, si zaslouží obrovský dík.

Studie LCA posuzuje systém zpětného odběru CRT televizorů, počítačových monitorů a drobného elektrozařízení. Hodnotí jejich sběr, dopravu a zpracování až do okamžiku finální recyklace jednotlivých frakcí vyrazených spotřebičů do nového produktu. Pro každou frakci byly vyčísleny dopady na životní prostředí. Výsledky studie jsou prezentovány jako spotřeba energie, surovin, emise do ovzduší, vody a produkce odpadu. Konečná bilance vyzněla pro zpětný odběr elektrozařízení jednoznačně pozitivně, a to ve všech aspektech.

CERTIFIKÁT ENVIRONMENTÁLNÍHO VYÚČTOVÁNÍ

Lanžhot

ZA ROK 2015 JSTE ZAJISTILI SBĚR 8 490,00 KG ELEKTROZAŘÍZENÍ A TÍM DOSÁHLI:

 Úspory elektrické energie 99,90 MWh	 Úspory vody * 446,10 m³
 Úspory ropy ** 4 529,52 l	 Snížení produkce nebezpečného odpadu o 87,54 t
 Úsporu primárních surovin 4,14 t	 Snížení produkce skleníkových plynů o 22,54 t CO ₂ ekv

* ÚSPORA TAKOVÉHO MNOŽSTVÍ VODY SE ROVNÁ STEJNÉMU MNOŽSTVÍ, KTERÉ JE SPOTŘEBOVÁNO PŘI 5 988 SPRCHOVÁNÍCH.

** ÚSPORA TAKOVÉHO MNOŽSTVÍ ROPY SE ROVNÁ SPOTŘEBĚ STEJNÉHO MNOŽSTVÍ POTŘEBNÉHO K UJETÍ 66 611 KM V BĚŽNÉM OSOBNÍM AUTOMOBILU.

ZE STARÉHO NOVÉ!

 Za společnost ASEKOL a. s. Mgr. Jan Vrba,
 předseda představenstva.

Kulturní akce

14. září	Dětské hody ve školce	mateřská škola
16. září	Předhodové zpívání	Podlužan
17. září	Ruční stavění máje	Náměstí
18. - 20. září	Krojové hody	Náměstí
24. - 25. září	Hodky	Náměstí
25. září	Poděkování za úrodu	kostel
22. října	Tlustý prase - divadelní představení	Podlužan
5. listopadu	Hubertova jízda	ranč Ostředek
listopad	Dívčí vínek	Podlužan
listopad	Kateřinská zábava	Podlužan
26. listopadu	Vánoční jarmark, vánoční výstava	Náměstí
26. prosince	Žehnání koní	Náměstí
26. prosince	Štěpánská zábava	Podlužan
27. prosince	Žehnání vína	Podlužan

Společenská kronika

Hana Tučková

Narozené děti

David Daniel

Zdeněk a Helena Danielovi, Kout II.

Sára Ševčovičová

Kateřina a Jaroslav Ševčovičovi,
I. Olbrachta

Loreen Bunzel

Šárka a Sebastian Bunzelovi, M. Šolochova

Tobias Ciprys

Darina Vaculíková a Zdeněk Ciprys,
J. Wolkera

Barbora Sobotková

Miroslava Kallusová a Lukáš Sobotka,
Břeclavská

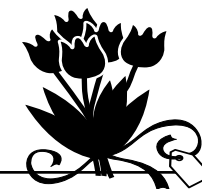
Šárka Uhrová

Pavčina a Luděk Uhrovi, Masarykova

Eliška Šedá

Ivana Gajdová a Miroslav Šedý, Sokolská

Výročí narození

95 let

Marie Holobrádková, Nová

94 let

Marie Bendíčková, Masarykova
Marie Uhlířová, Sokolská

93 let

Jaroslav Škápík, Kostická
Ludvík Uhlíř, Kout II.

92 let

Anna Kostková, Kout III.
Věra Tučková, Gagarinova

85 let

Cyril Zonyga, Stráže
Ludmila Helešicová, U Stadionu

80 let

Marie Švirgová, Nádražní
Anna Ondráčková, Kout III.
Ivan Vlaschinský, Masarykova
Růžena Gajdová, K. Černého
Světla Malčicová, Břeclavská

75 let

Oldřich Šulák, Sokolská
Vítězslav Zonyga, Luční
Eva Vyskočilová, MUDr. Kepáka
Božena Zonygová, Luční
Ludvík Svozil, Komárnov
Miroslav Vrána, F. Palackého
Jarmila Slováčková, U Struhy I.

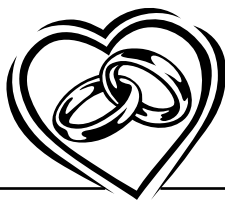
70 let

Marie Ondryšková, Pastvisko I.
Ludvík Vlk, Stráže
Jan Kořínek, Sokolská
Jaroslav Vališ, MUDr. Kepáka
Miroslav Svačina, Nová
Antonín Uher, Sokolská
Marie Uhrová, I. Olbrachta
Rozálie Holobrádková, Pastvisko I.
Ludmila Jančálková, Nová

65 let

Věra Vališová, MUDr. Kepáka
Ludmila Balgová, B. Němcové
Květa Svačinová, Zámecká
Anna Frodlová, K. Čapka
Anna Ciprysová, Komárnov
Jana Podlesáková, Kout II.
Břetislava Bartošová, Nádražní
Soňa Ciprysová, MUDr. KepákaAntonín Bartoš, Gagarinova
Jaroslav Trčka, J. Wolkera
Ladislav Háněl, Nádražní

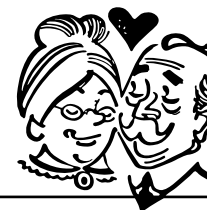
60 let

Jarmila Dvořáková, Na Dílni
František Hrabica, U Hřiště
Jiří Škrobáček, Vinohrady
Milan Florián, Luční
Jiří Bartoš, Masarykova
Zdeněk Málek, Hrnčířská
Ludmila Mlýnková, Sokolská
Marcela Langová, Komenského
Jaromír Uher, Nádražní
Jiří Švach, Vinohrady
Eva Švirgová, Hrnčířská

Sňatky

Lenka Reiterová, Petrovice
a Pavel Šesták, LanžhotJitka Bartošová, Lanžhot
a Václav Dvořák, BřeclavTamara Jakubcová, Lanžhot
a Tibor Liška, LanžhotEliška Uhrová, Lanžhot
a Petr Silvestr Ciprys, LanžhotLenka Létalová, Lanžhot
a Jiří Uher, LanžhotLenka Tesařová, Velké Pavlovice
a Tomáš Kudláček, LanžhotVendula Klemešová, Lanžhot
a Slavomír Bartoš, LanžhotRadomír Stachovič, Lanžhot
a Monika Mišičáková, LanžhotRomana Jílková, Břeclav
a Hynek Steiner, LanžhotPavlinka Mikulicová, Lanžhot
a Ondřej Čermák, Moravská Nová Ves

Jubilejní sňatky

55 LET MANŽELSTVÍ

Ludmila a Vojtěch Strakovi, Na Peci

50 LET MANŽELSTVÍ

Miluše a Miroslav Němcovi, I. Olbrachta
Ludmila a Milan Puzrlovi, Gagarinova

Úmrtí

Josef Škrobáček, 82 let, U Hřiště
Ladislav Plocek, 76 let, Kostická
Jiří Fialka, 64 let, Dolní
Anna Vítovská, 77 let, II. Příční
Jiřina Šestáková, 82 let, Kostická
Růžena Ryčovská, 82 let, Komárnov
František Bača, 67 let, Kostická
Terezie Gajdová, 88 let, Nová
Václav Prajka, 70 let, Kostická
Petr Straka, 76 let, Nádražní
Josef Bača, 34 let, Nádražní
Marian Barkóci, 39 let, Náměstí

Žádáme občany, kteří si nepřejí zveřejnění svých jmen nebo jmen svých příbuzných (narozené děti, sňatky, výročí narození, výročí sňatků, úmrtí) ve společenské kronice zpravodaje, aby toto nahlásili vždy před uzávěrkou zpravodaje v kanceláři městského úřadu. Naopak upozorňujeme ty, kteří slaví jubilejní sňatky a neměli svatbu v Lanžhotě, že nemáme možnost toto zjistit z matričních knih uložených na městském úřadě. Pokud chcete, aby vaše jubileum bylo zveřejněno, oznamte toto také na úřadě.

NABÍDKA BEZPLATNÉHO PRÁVNÍHO PORADENSTVÍ PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM A SENIORY

Poradna Národní rady osob se zdravotním postižením ČR v Brně rozšiřuje své služby odborného sociálního poradenství o právní poradenství v oblasti sociální, bytové, rodinné, pracovní, občanskoprávních vztahů a právní způsobilosti. Nabízíme pomoc se sepsáním žádostí, správních žalob, odvolání, námitek, opatrovnických návrhů a dalších odborných právních úkonů.

Právní poradenství poskytuje **Mgr. Jana Bendová**.
Je nutné se předem objednat u asistentky **Bc. Martiny Michalové**.

KDE NÁS NAJDETE:

Cejl 892/32, Brno, 60 200 – 1. patro na konci chodby
Email: m.michalovicova@nrzp.cz j.bendova@nrzp.cz, Tel.: 542 214 110-1, 736 751 214

ÚŘEDNÍ HODINY PRÁVNÍHO PORADENSTVÍ:

Pondělí, středa: 8.30 – 15. 30 hod., poslední klient ve 14.30 hod.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Bude nám v kostele teplo?

J. Bartošová a H. Tučková

V minulém zpravodaji jsme zmínili pětileté působení duchovního otce Josefa. Uvedli jsme, že se farnost v uplynulých pěti letech nepouštěla do větších oprav kostela, jelikož se splácela půjčka za dokončení vyhlídky. Jedna důležitá úprava kostela se ale uskutečnila. Je to úprava hlavního vchodu. Bylo vytvořeno krásné zádveří, které částečně zateplilo kostel a velkým plusem je také možnost nahlédnout do kostela během celého dne. Zádveří je prosklené, je zamčeno, ale hlavní dveře jsou stále odemknuty. Tato úprava zádveří byla provedena v hodnotě 181 300 Kč.

V současné době se začínají plánovat a částečně i uskutečňovat další opravy. Začalo se zateplováním stropu. Brigádně byla vyčištěna půda kostela a povrch klenby byl následně natřen penetračním nátěrem. V září přijede firma na klenbu nastříkat izolační hmotu. Na rovné plochy půdy se brigádně pokryje skelná vata, což bude finančně méně náročné.

Další fází zateplování kostela by měla být oprava – repasování všech dveří. Dveře budou utěsněny silikonem, takže nebude nutné v zimě používat závěsy.

Dále se uvažuje o výměně akumulčních kamen. Stávající jsou stará, nevyhovující, nefunkční a hlučná. Tento styl vytápění kostela se zdá jako nejvýhodnější. Podlahové

zateplení kostela, foto J. Chyba

topení, o kterém se také uvažovalo, by bylo daleko dražší a nejdříve by se musely opravit lavice. To nás sice také čeká, protože některé jsou už v dezolátním stavu, ale nyní jsou prioritou zateplovací práce.

Všechny opravy se odvíjejí od toho, jestli na ně budeme mít dostatek financí. Kolik si našetříme – vybereme při sbírkách, tolik můžeme investovat a podle toho také plánovat další opravy. Kostel je budova pro širokou veřejnost a nikdo neví, do jaké situace se v životě dostane a zda nebude mít potřebu jej navštívit. Vždyť nejde jen o návštěvu v době konání bohoslužeb, ale člověk někdy potřebuje mít chvíli pro sebe, v klidu se zamyslet nad problémy, starostmi, ale i radostmi, které ho v životě potkají a zde je vhodný prostor, kde klid každý najde a může přemýšlet o všem možném. Je to dominanta obce, proto je nutné ji uchovat pro další generace.

Pouť k Bráně milosrdenství

Jaroslava Bartošová

V prvním čísle letošního zpravodaje vysvětlil otec Josef všechno, co se týká mimořádného Svatého roku milosrdenství, který vyhlásil papež František a prožíváme jej od 8. prosince 2015 do 20. listopadu 2016. Je tedy logické, že i naše farní pouť byla zaměřena na místa spojená s touto tematikou. Putovali jsme do kostela Božího milosrdenství ve Slavkovicích. Nejdříve ale naše kroky vedly k Bráně milosrdenství v bazilice Nanebevzetí Panny Marie a svatého Mikuláše ve Žďáru nad Sázavou.

Svatou bránou v bazilice je hlavní vchod s gotickým portálem. Aby se však poutníci mohli modlit již v tichu kostela, vytvořili farníci ještě dřevěnou modlitební bránu, která je umístěna hned za vchodem do baziliky. Brána je složena ze 45 řezb – každý reliéf vyřezávala nějaká rodina a zachycuje příběhy Starého i Nového zákona. Brána vznikala po celý advent, lidé ji vyřezávali doma nebo na faře.

Místní pan farář si na nás udělal čas a nejdříve s námi uskutečnil krátkou pobožnost před venkovní Svatou bránou. Jeho slova byla natolik působivá, že každého z nás přinutila zamyslet se nad účelem naší pouti, nad sebou samým, nad tím, co chceme získat, co chceme v duchu bránou přenést. Po krátké tiché meditaci v bazilice nám pan farář udělal přednášku o historii baziliky a kláštera, která je spjata s cisterciáky, kteří přišli do Žďáru v roce 1252. Myšlenku založení kláštera uskutečnili zeťové otce sv. Zdislavy, Smil z Lichnice a Boček ze Zbraslavi. Klášter měl plnit i své poslání vůči těm, kdo putovali a cestovali po zemské stezce spojující

Hostýn

cí Čechy a Uhry. Trojlodní kostel se začal stavět v tehdy novém gotickém slohu. Je 76 metrů dlouhý, 19 metrů široký a 15,5 metrů vysoký. Přednáška byla velmi poučavá a všichni jsme se shodli na tom, že bychom mohli poslouchat i dvě hodiny. Tolik času jsme ale neměli ani my, ani pan farář, takže jsme se s díky rozloučili a pokračovali v naší pouti do Slavkovic.

První poutní kostel Božího milosrdenství a sv. Faustyny v ČR byl ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě posvěcen v roce 2008. Každoročně se zde konají dvě hlavní poutě: na Svátek Božího milosrdenství o první neděli po Velikonocích, pouť ke sv. Faustyně v neděli nejbližší 5. říjnu a pouť třetí sobotu v měsíci. Od roku 2009 ve Slavkovicích působí řád pallotínů. Díky pravidelným bohoslužbám a zpovídání se během několika let Slavkovice sta-

ly cílem mnoha poutníků a centrem úcty k Božímu milosrdenství.

V poutním kostele Božího milosrdenství jsme slavili bohoslužbu mši sv., kterou sloužil náš duchovní otec Josef. Předtím nás v krátké přednášce s promítáním seznámil jeden z otců pallotinů se životem sv. sestry Faustyny, která se zasloužila o šíření úcty k Božímu milosrdenství. Na závěr jsme se po mši sv. pomodlili Korunku k Božímu milosrdenství. Dá se říct, že tím skončil duchovní program naší pouti. Další program už měl světskou náplň. Odjeli jsme do Nového Města na Moravě na oběd, po kterém jsme plánovali cestu do Jaroměřic. Jenže časový skluz z důvo-

dů různých oprav na cestách a program v obou kostelích nám plán narušil. Při takové akci se nedá čas přesně odhadnout a naplánovat. Jelikož bychom už nestihli prohlídku zámku v Jaroměřicích, prohlédli jsme si v klidu a pohodě centrum Nového Města, vychutnali si kávu i zmrzlinu a vydali se na cestu domů.

Na závěr bych chtěl a touto cestou poděkovat Marii Petřové, která zájezd organizovala, Haně Tučkové za dořešení programu a také řidiči Petru Škápíkovi za trpělivost a ochotu. Myslím, že naše pouť k Bráně milosrdenství splnila svůj účel.

Světové setkání mládeže v Krakově

Zdeněk Kořínek ml.

Jednou za tři roky vyhlašuje papež Světový den mládeže. Protentokrát této akci připadl termín 25. – 31. 7. 2016. A jak už je zmíněno v názvu, vše se uskutečnilo ve městě Krakov, kde byl Jan Pavel II. několik let arcibiskupem.

Všechno odstartovalo předprogramem v diecézi Tarnov, která hostila právě poutníky od nás z brněnské diecéze. Zde jsme v jednotlivých farnostech, kde jsme byli rozmístěni, vstřebávali velmi nabitý program a láskyplnou přívětivost polských rodin. Jeden den jsme navštívili muzea a památky z 2. světové války, další den jsme šli na poutní místo, kde sloužil mši náš brněnský biskup Vojtěch Cikrle. A poslední den jsme jeli na poutní místo, kde se setkalo asi 30 000 věřících.

Po předprogramu všichni Češi zamířili do Českého národního centra v Krakově,

kteří vzniklo v cisterciáckém klášteře Mogila. V Krakově jsme byli ubytováni v tělocvičnách nebo opět v polských rodinách. Program, který vytvořil český přípravný tým a který jste mohli sledovat na televizi Noe, byl velmi vydařený. V průběhu týdne jsme se společně zúčastnili vítání papeže, křížové cesty, či uskutečnili pouť do Lagiewnik, kde se nachází sanktuárium Božího milosrdenství a sanktuárium Jana

Pavla II. Celé setkání vyvrcholilo v kampusu Milosrdenství, do kterého dorazilo zhruba 2,5 milionu poutníků ze 180 zemí světa. Zde se slavila spolu s papežem Františkem v sobotu společná vigilie. Noc jsme strávili pod širákem a celosvětové setkání mládeže bylo zakončeno v neděli společnou mší svatou, po které se všichni rozjeli do svých domovů.

Také bych chtěl touto cestou poděkovat všem, kteří přispěli ať už modlitbou či fi-

nančním příspěvkem nebo jakýmkoliv jiným způsobem na zdárný průběh této „pouti“.

Závěrem bych chtěl povzbudit ty, kteří váhají se takové akce zúčastnit. Je to zkušenost, kterou nikde v okolí člověk nezakusí. Kdo chce něco podobného zažít dříve než za tři roky v Panamě, je zván na celostátní setkání mládeže, které se koná příští rok v Olomouci.

Podzimní knihovna

Jitka Petřlová

Prázdninové tvoření v knihovně skončilo a z velké návštěvnosti z řad dětí, rodičů i babiček můžeme vidět, že je o naše společné tvoření zájem. Z toho máme radost a doufáme, že si Vaše sympatie udržíme i příští léto. Velkou měrou se o úspěch úterních dopolední zasloužily Jitka Uhrová a Lenka Uhlířová, které s nadšením a velkou trpělivostí pro děti chystaly zajímavé nápady na výrobky. Nejen jim patří velké díky, chci poděkovat i dětem za jejich nadšení a maminkám a babičkám za jejich pomoc při společné práci.

Během podzimu plánujeme tvoření nejen pro děti. I dospělí zájemci budou mít možnost zúčastnit se výroby šperků a vánočních drátkovaných ozdob.

S podporou Jihomoravského kraje v září startuje projekt břelavské knihovny „Jižní Morava čte“.

Podstatou projektu je podpořit u dětí budování vztahu k místu, kde žijí, a seznámit je s historií regionu. Knihovna Lanžhot ve spolupráci s občanským sdružením Lužánek připravila pro žáky základní školy besedu o historii a o pomalu zapomenutých stavbách kolem Lanžhota. V rámci projektu byla také vyhlášena literární soutěž pro děti, kde mohou na téma „Mýty a legendy mého kraje“ psát básničky, eseje, povídky. Všichni soutěžící budou odměněni drobnými dary a vítězové dostanou vstupenky do VIDA! science centra a do divadla Polárka.

V adventním čase jsme pro děti připravili zájezd na baletní představení Louskáček do Janáčkova divadla. Baletní pohádka pro celou rodinu se odehrává o Štědrém večeru. Diváky zavede na oslavu vánočních svátků a posléze do snu dívky Klárky. Ta pod stromček dostane hračku Louskáčka, která se ve snovém světě změní v prince. Během představení vystoupí téměř stovka různých postav a postavíček. Zájezd se uskuteční v sobotu 3. 12. 2016 a rádi bychom jej spojili i s návštěvou tradičních brněnských vánočních trhů. Zájemci o vstupenky se již mohou hlásit v knihovně.

Další důležitá novinka, která se na podzim v knihovně objeví, je změna otevírací doby v knihovně.

Z důvodu zájmu našich uživatelů o dopolední půjčování knih, rozšiřujeme možnost návštěvy knihovny i na pondělní dopoledne. V ostatní dny zůstává výpůjční doba stejná.

PONDĚLÍ	9 - 12	13 - 17
ÚTERÝ	ZAVŘENO	ZAVŘENO
STŘEDA	9 - 12	13 - 17
ČTVRTEK	ZAVŘENO	13 - 18
PÁTEK	ZAVŘENO	13 - 17

MATEŘSKÁ ŠKOLA LANŽHOT Okénko školky

Indiánský pokřik „Uúúu-ta-ka, úuuu-ta-ka“

Markéta Procházková

Indiánský týden čekal na děti v mateřské škole. Všichni z mateřské školy měli na sobě indiánské kostýmy a indiánské čelenky. Na zahradě jsme společně se skauty postavili indiánský stan teepee zapůjčený od manželů Moravcových. Byl to pro děti úžasný zážitek, když ve stanu společně bubnovaly na bubny a tamburíny. Na zahradě bylo další teepee zapůjčené od manželů Slezáko-

foto Markéta Procházková

vých. Tímto rodinám za zapůjčení děkujeme. Následoval lov na bizona (hod šíškou do kruhu). Děti se proháněly na koních z tvrdého kartonu. Kolem indiánského totemu, který byl barevně pomalovaný, se tancoval indiánský tanec. Každá třída měla svůj válečný popěvek. Takže to na zahra-

dě opravdu žilo. Zpěv společně s bubny bylo slyšet do širokého okolí. Děti navlékaly indiánské korále, na obličejích měli válečné malování. Další den následovala indiánská stopovaná. Děti se rozdělily do dvou skupin, kdy jedna se vydala napřed a křídou na zem značila šipky a schovávala různé úkoly. A druhá skupina je po šípkách stopovala a plnila dané úkoly. U rybníka Kout se první skupina schovala a druhá ji našla. Skupiny se vyměnily a vydaly se zpět do mateřské školy.

Na zahradě byl na indiánském totemu připevněn vzkaz, na něm bylo napsáno, kde je poklad ukrytý. Po delším pátrání byl poklad nalezen. Obsahoval drahé kamení - zlato a cukrovinky pro děti. Všem se akce líbila.

Výlet do Wikylandu Brno

Markéta Procházková

Ve středu 20. 5. 2016 jsme se vydali na výlet. Letos jsme zvolili rodinné zábavní centrum Wikyland Brno. Cesta nám v autobuse rychle utíkala. V zábavném centru děti posvačily a potom už si jen užívaly sportovních atrakcí. Centrum jsme navštívili poprvé a velmi se nám zde líbilo. Děti nevěděly, kterou atrakci zdotlat dříve, velmi dobře se bavily a zároveň

samozejmě rozvíjely spoustu nových dovedností, jako je koordinace, lokomoční pohyby, zdolávaly strach a obavy. Atrakce zdolávaly i paní učitelky. Jediné, co se dětem nelíbilo, bylo, že musely atrakce opustit „již“ po dvou a půl hodinách. Celé dopoledne panovala úžasná atmosféra a doufáme, že vám vaše děti vše barvitě popsaly. Výlet jsme si všichni užili.

Fandíme hokeji

Markéta Procházková

V rámci projektového dne jsme fandili našim hokejistům na mistrovství světa v hokeji. Děti si vyzkoušely hru s pukem a hokejkou na zahradě, střelbu do branky, malovaly českou vlajku na papír. Viděly paní učitelky a paní provozní oblečené v dresech. Kdo chtěl, měl i českou vlajku na tváři. Děti slyšely státní hymnu, dokázaly i pár slovíček zazpívat, ale pro dětské hlavičky je text obtížný. I když čeští hokejisti nezískali žádnou medaili, tak jsme přece jenom světu ukázali, že i malá země jako je Česká republika dokáže ostatní země pěkně potrápit

Rozloučení s předškoláky červen 2016

Markéta Procházková

Přiblížil se nám konec školního roku a nastal čas, abychom se rozloučili s našimi 25 předškoláky, kteří po prázdninách nastoupí do 1. tříd. A tak končí našim předškolákům jedna krásná pohádka. Od září na ně čekají již nová dobrodružství, ale to už na základní škole ve školních lavicích. Oficiální loučení s našimi předškoláky proběhlo v pátek 10. 6. 2016 v hostinci U Bartošů, kde na zahradě byla připravena trampolína pro děti a cukrovinky. O program pro děti se postarala firma Koráb - malování na obličeje, nafukování zábavných

balónků, velké bubliny a taneční soutěže pro děti a rodiče. Potom nastala chvíle, na kterou všichni čekali. Každý předškolák poklekl a prošel rituálem pasování mečem z předškoláka na školáka. Všechny děti byly na jevišti rozkošné a snadno se jim podařilo vykouzlit úsměvy na tvářích svých rodičů. Odměnou jim byl potlesk.

Děti dostaly na památku šerpu a knihu pohádek, malované čtení s věnováním na mateřskou školu. Až se naučí číst, můžou si knihu přečíst. Naši milí předškoláci – budoucí školáci, máme vás moc rády a přejeme vám v životě hodně štěstí. Všichni vám přejeme, ať se vám ve škole daří.

Pátáci sehráli pro prvňáky zábavnou Sněhurku

Adriana Svačinová, 7.A

V úterý 17. května přišla na 1. stupeň naší školy třída 5.B, která zahrála dětem z 1.B krásné pohádkové divadlo s názvem Trpaslíci ve škole. Divadlo vycházelo z klasické pohádky

o Sněhurce, ale bylo pozměněné a zábavné. Společně s paní učitelkou Hrubou, která s pátáky divadlo připravila, jsem jim já a mé tři spolužačky pomáhaly a nakonec i vzájemně hodnotily jejich výbornou práci. Podle mě jsou žáci velmi šikovní, protože si všechno vymysleli a udělali sami - včetně scénáře, kostýmů, kulis, výběru hudby atd. Hra měla takový úspěch, že ji zopakovali i v jiných třídách. „Chtěli jsme si zkusit zahrát divadlo, a tak jsme se domluvili, že ho zahrajeme ve třídě u paní učitelky Kocmánkové, která nás vedla čtyři roky na prvním stupni. S mými spolužáky se mi spolupracovalo velmi dobře. Myslím, že jsme dobrý kolektiv. Každý z nás měl

nějaký nápad, díky kterému bylo naše divadlo zajímavé,“ řekla mi pak hlavní scénáristka představení Ema Darmovzalová. „Hodně mě to bavilo, protože jsme si vybrali dobrou pohádku. Role zlé královny se mi navíc hrála dobře, protože jsem mluvící typ. Ve scénáři jsem měla hodně křiku, takže pokud mě něco naštvalo, mohla jsem se na ostatní právem vykřičet,“ smála se pak Ema, která by právě naopak určitě nechtěla roli Sněhurky. Protože byla spokojená nejen ona, ale i všichni herci a diváci, možná se příští rok dočkáme pokračování. „Jak už jsem říkala, moc mě to bavilo, takže pokud by byla možnost, určitě bych do toho šla znovu,“ uzavřela rozhovor nadějná divadelnice. A já souhlasím, protože se mi se všemi spolupracovalo velmi dobře a jsem za tento zážitek moc ráda.

Škola se přenesla do přírody

Mgr. Milan Kocmánek

Na začátku června absolvovali žáci 5. tříd tradiční Školu v přírodě v Nekoři v Orlických horách. Při výuce formou exkurzí a turistických výletů navštívili muzeum řemesel v Letohradě, hráz a vodní elektrárnu na Pastvinské přehradě, dělo-

střeleckou tvrz Bouda, odchovnu pstruhů v Líšnici, Babiččino údolí nebo safari ve Dvoře Králové. Z neučebních aktivit u dětí nejvíce bodoval turnaj v přehazované, ruské kuželky a lukostřelba. Celý pobyt provázelo ideální počasí a dobrá nálada všech účastníků.

Rozhovor Klubka tentokrát se studenty z projektu Edíson

Nela Haluzová, 9.A

Na přelomu května a června jsme měli to potěšení strávit týden se zahraničními studenty. Přijelo k nám sedm mladých lidí z vysokých škol z Mexika, Singapuru, Hongkongu, Kazachstánu, Indie, Súdánu a Jordánska. Tento „výlet“ do České republiky zařídil projekt Edison mezinárodní organizace AIESEC. Všichni to byli velice inteligentní a milí lidé. Opravdu mě velmi mile překvapilo a potěšilo, že rychle zmizely veškeré předsudky kvůli barvě pleti a jiným odlišnostem. Studentka z Mexika Alexia dokonce říkala, že jsou lidé v Lanžhotě pohostinnější a vřelejší než v Brně.

Každý ze studentů představil ve vybraných třídách zajímavou prezentaci o jejich zemi, kultuře a o nich samotných. Každý „dostal“ svého vlastního překladatele z řad deváťáků doplněných o Katku ze 7.A. Tito „vyvolení“ byli s cizinci po celý jejich pobyt ve škole. Překládali, chodili s nimi na oběd a rozšiřovali si vlastní obzory. Zvládli jsme si povídat o tématech od oblíbené knihy po uprchlickou krizi. Felix ze Singapuru, který si říká Mr. T, dokonce vystoupil

na školní akademii a skvěle zazpíval v jeho rodné čínštině. Alexia z Mexika zase poskytla rozhovor do Břeclavského deníku, kde mluví o rozdílech našich zemí a o dopravních „problémech“ v Břeclavi.

Pobyt v Lanžhotě zakončili v pátek tím, že pro žáky přichystali jejich typická jídla. U Gwyneth z Hongkongu si mohli napsat své jméno a u Aditi z Indie se jim dostalo tetování henou. Některým se v naší zemi líbilo natolik, že se sem v budoucnu plánují vrátit. Abych byla upřímná, tohle byl jeden z mých nejlepších týdnů od začátku roku. Byla to velice zajímavá a milá zkušenost. Nebudu říkat, jak byla poučná, každý si z toho mohl odnést, co chtěl. Ale pro mě to rozhodně poučné bylo.

Do rozhovoru jsme chtěli dostat všechny, a tak došlo jen na jednu otázku. Nutno dodat, že zážitků a aktivit bylo za tu dobu tolik, že na rozhovor nezbyl čas. Studenty jsme tak zpovídali těsně před jejich odjezdem ve školní jídelně, zatímco jsme obědvali jablečnou žemlovku.

JAK BYSTE ZHODNOTILI VÁŠ TÝDEN V LANŽHOTĚ?

ALEXIA - Mexiko

(školní doprovod Nela Haluzová, 9.A)

Tohle město je malé, přesto je to pro mě nejlepší místo v České republice. Možná kvůli tomu, že je tu skvělá komunita a lidé jsou tu vřelí. Máte tu i hodně přírody, v Mexiku je spíš hodně budov. Styl života je tu klidnější a mírnější.

ADITI - Indie

(školní doprovod Adéla Bačová, 9.A)

Všichni jsou zde strašně milí! Miluji vesnice a děti, takže se mi vaše škola líbí. Kdybych měla srovnávat studium, máme jej v Indii těžší. Učíme se osm hodin a máme jen jednu přestávku na oběd.

RUSHDIE - Jordánsko

(školní doprovod Matyáš Trubač, 9.A)

Zdejší lidé jsou velmi přátelští a pohostinní. Užil jsem si to tu, bylo to tu opravdu boží.

GWYNETH - Hong Kong

(školní doprovod Katka Barancová, 7.A)

Týden v Lanžhotě jsem si maximálně užila. Lidé tady ke mně byli hodně přátelští. Nejvíce nadšená jsem byla ze studentských „partáků“, kteří nás po škole prováděli. Také jsme se vydali na cyklovýlet do Lednice, což bylo hustý. Lanžhot je oproti Hong Kongu úplně rozdílný. Je malý a je tu málo lidí a malých domů. My máme mrakodrapy, přičemž vaše domy jsou nízké.

TIANRUI - Singapur

(školní doprovod Honza Maloch, 9.A)

Tohle místo není moc velké, ale lidi jsou tu velice přátelští a líbí se mi, jak je to tu

klidné. Taky bych chtěl poděkovat škole, že mi dala možnost zpívat před tolika lidmi na školní akademii. Moc to pro mě znamená. Co se týká rozdílů, které jsem viděl ve výuce, u nás máme jednoznačně více hodin, každý den osm. Na naší škole je taky dost legrace, ale nemáme tolik akcí a závodů jako vy. Hodně se soustředíme na učení. To je asi všechno. Samozřejmě jsou tam ještě nějaké rozdíly v kultuře, ale to není důležité. Po týdnu s vámi bych tady chtěl klidně i umřít!

SARA - Súdán

(školní doprovod Ondřej Špaček, 9.A)

Lanžhot se mi moc líbí - není zde žádný provoz, je tu příjemné počasí a méně lidí, takže jsem se všude dostala rychleji. Vaše škola se mi také líbila, je moc hezká, ale v Súdánu je lepší v tom, že máme menší třídy a učitel se může více věnovat jednotlivým žákům. Jen jídlo bych vytkla - moc mi nechutnalo, já se tu příliš mnoho masa.

AIDAR - Kazachstán

(školní doprovod David Ciprys, 9.A)

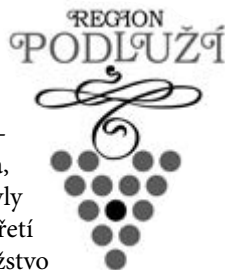
Zprv musím říct, že se mi líbí město, i když má jen pár tisíc obyvatel. Je úžasné být tady, protože ve velkých městech všichni spěchají a jsou nervózní, ale tady jsou všichni milí a všechno je zde klidné. V Kazachstánu v podobně malých městech nemáme tolik tradic jako tady. Byl jsem taky opravdu ohromen, že škola v tak malém městě má tak vysoký standard jako například specializované učebny. V našich školách jsme ale zaměřeni více na studium a nemáme tolik času o přestávkách. Myslím, že tento týden bude v mých vzpomínkách, dokud nezemřu.

Atletické přebory žáků ZŠ Regionu Podluží

Ve dnech 30. - 31. 5. 2016 pořádala Masarykova základní škola v Lanžhotě pod záštitou Regionu Podluží každoroční atletické přebory pro žáky ZŠ. Děti z devíti členských obcí Regionu Podluží byly rozděleny do dvou základních skupin.

Během prvního dne soutěžily děti od první do páté třídy a následující den pak děti od šesté do deváté. Výsledky z obou dnů se sčítaly. I přes opravdu horké počasí žáci podávali ohromné výkony a tak si přebory užili i diváci. Po dvoudenním zá-

polení zvítězilo družstvo dětí z Lanžhota, na druhém místě byly děti z Prušánek a třetí místo obsadilo družstvo z Moravské Nové Vsi.

Štafetový závod na kolečkových bruslích pro žáky z Regionu Podluží

Dne 5. 5. 2016 se v Lužicích v parku u Vrchnice konal již XI. ročník závodu ve štafetě na kolečkových bruslích, kterého se tradičně účastní i děti ze ZŠ Lanžhot. Děti z kategorie 1 - 5. třídy svedly těžký boj a poprvé v historii tohoto závodu překonaly domácí družstvo a přivezly domů putovní pohár, který až doposud vždy zůstal v Lužicích. Děti starší kategorie také bojovaly, ale na své soupeře tentokrát nestačily.

Setkání mužských sborů na Podluží 2016

16. ročník této přehlídky se letos konal v sobotu 21. května 2016 od 17 hodin v areálu ZŠ v Hruškách. V programu se představilo 16 mužských sborů z Podluží, vystoupil ženský sbor Hrušecká děvčata a skupina pěveckých a tanečních virtu-

sů Staroměstští mládenci. Mužské sbory doprovodila Brněnská cimbálová muzika a Hrušecká cimbálová muzika. V doprovodném programu proběhla soutěž „Koláček Podluží 2016“ a volná degustace vín od vinařů z Hrušek.

Verbíř Podluží

15. 5. 2016 se v Josefově „pod zeleným“ konal další ročník soutěže Verbíř Podluží. Děti byly rozděleny do tří kategorií dle věku. Každý malý verbíř se prezentoval nejméně jednou slokou zpívanou a dvěma

tanečními. Děti si odnesly krásné ceny a diváci opravdu krásný zážitek. V kategorii do 9 let zvítězil Matěj Ivančic ze St. Břec-lavi, v kategorii 10-12 let Matěj Halady a 13-15 let René Zhrňval z Josefova. Škoda, že děti z Lanžhota se nezúčastnily.

Zvony Podluží - Zpravodaj roku 2015

Zpravodaj Regionu Podluží „Zvony Podluží“ získal první místo v soutěži „O nejlepší obecní a městský zpravodaj roku 2015“ v kategorii Zpravodaj MAS a mikroregionů. Jednalo se již o V. ročník této soutěže, kterou vyhlašuje Katedra politologie a evropských studií FF Univerzity Palackého v Olomouci, Civipolis o.p.s., Unives.eu, Angelus Aureus o.p.s. Cena byla předána předsedovi a místopředsedovi Regionu Podluží dne 4. 7. 2016 ve Velehradě během oslav Dnů lidí dobré vůle kardinálem

Dominikem Dukou. Z ocenění máme samozřejmě obrovskou radost a budeme se

snažit náš zpravodaj i nadále připravovat co nejlépe. Také touto cestou děkujeme

Michale Tučkové (Pastvisko II.), která nám s přípravou zpravodaje pomáhá.

Ráda bych také upozornila zájmové spolky v Lanžhotě, že pokud pořádají jakoukoliv společenskou akci, ráda uveřejním zdarma plakát na stránkách Regionu Podluží. Tímto způsobem bude informováno všech 15 členských obcí v okolí a podpoříme tak návštěvnost vaší akce. Pokud budete mít zájem, zasílejte své pozvánky na adresu spevarova@podluzi.cz a to nejlépe 14 dnů před konáním akce.

Dva Uhří

Josef Jožulka Uher

Lanžhotsky řečeno VRSTEVŇÁCI, tudíž narození ve stejném roce: **UHER PAVEL** (na fotografii nad magnetofonem Sonet Duo) **20. 1. 1907, na věčnost se odebravší 16. 9. 1977, a UHER FRANTIŠEK** (na fotografii s baskřídlovkou tenorem) **6. 10. 1907 a navždy zmlklý 19. 5. 1980.**

Spolužáci, později oba železničáři: Pavel z Kradlova a František z rohového sedláckého stavení, kde je dnes na zídce pamětní deska jeho sestry skladatelky Rózky Horákové. Jeho bratrem byl i můj otec. Podstatnou část života pobýval v domě dnes před poštou. Každému se čas jeho osudu naplnil tam, kde na svět přišel.

Co tyto dva spojovalo až na to, že měli stejná příjmení? Budiž předznamenáno, že byli sice Uhři, ale každý jiné přezdív-

Uher Pavel 20. 1. 1907 - 16. 9. 1977

ky: Pavel byl **PLŇA**, k stáru s doplněním **Pavel Magnetofón**, František patřil přízviskem do rodu Uhříků, tudíž **Uhřík**.

Ano, co je spojovalo? Dodám, že příbuzní nebyli. Tím jejich zájmovým poutem byla – **muzika, přesně řečeno DECHOVKA.**

František jako hráč na tenor byl několik desetiletí kapelníkem první opravdové lanžhotské dechovky, které její příznivci říkali **UHŘÍCI**. V té desetičlenné sestavě se za ta léta vystřídal mnoho místních, ale i přespolních muzikantů, včetně Metoděje - Metyna Prajky, dvou trumpetistů Ludvíků Prajky a Krutáka, basisty zahradníka Ferdý Steinera a baskřídlováka Konstantína Steinera, prvního křídlováka Jana Cipryse - Fabiše a druhého Hrazdíry, možná někdy i křídlovácká špička Jožka Brantalík, Vašek Uher a jiní.

Přes pole jezdili hrát na jízdnicích kolech, takový zahradník, Ferda Steiner (Štajnér) na zádech i s tím monstrem heligónu. **Jejich domovskou štací**, o hodech, hodkách a při mnohých dalších folklorních i světsko-církevních událostech, bývala **Hrubá hospoda**, s májů „zakořeněnou“ před lichtenštejnskou zahrádkou a v ní pod zeleným na pódiu ze zednických fošen a na bečkách (dnes Kaca - bar), oni. **Před okny pod akáty nejprve u Hrdličků, pak Gale, posléze Vedrala (dnes Podlužan) excelovala zase tradičně dechovka strýca Franty Juráčka z Týnce.** Takto se ty dvě dechovky přátelsky o Lanžhot dělily... I v případě pohřbů a svateb. Vypomáhaly si, když bylo třeba, nezáviděly si. A nebyli, teď mám na mysli muzikanty samé, draží.

Jak přišel k přezdívce Plňa strýc Pavel, nevím. Ta druhá mu byla přišita brzo poté, co si na stará kolena koupil magnetofon Sonet Duo (mimochodem, československé výroby, kotoučový a oproti západním, které měly notný technický předstih, velmi kvalitní; jeho nahrávky na malých kotoučích se dají v pohodě poslouchat i dnes) a k němu všechno potřebné vybavení k nahrávání, tedy především mikrofon.

Kde hráli Juráčci, Uhříci, Poštoranka, Brodčanka a jiné kapely, nesměl chybět. Ač s bolestivými neduhy v nohách napakoval magnetofon do ruksaku, hodil ho jak pašerák na záda a už upaloval na autobus, na kole, nebo v místě po svých za muzikou, za tou jeho od mladosti velkou láskou. Napojil se dlouhým káblem na nejbližší zásuvku s elektrickým proudem (hospodští mu to rádi tolerovali, když seznali, jakou ochranu má v muzikantech), zapojil mikrofon, postavený na stole mezi pulty piva, a Juráčku, nebo Uhříku „uder“!

Netuším, kolik těch kazet celkem nahrál v čase, který mu byl souzený. Některé nahrávky měly slušnou kvalitu a všechny dokumentární hodnotu. Nemálo z nich odeslal do Chicaga svému synovi Pavlovi. V tom jsem mu vždycky pomáhal, protože komunistický režim měl předpisy, podle nichž jsme museli každou nahrávku předem přehrát na celnici v Břeclavi, kde když byl její obsah shledán nezávadným, celník sám kazetu do balíčku zabalil a opatřil pečeti. Teprve pak jsme mohli jít na poštu a balíček s kazetou odeslat. Bohužel syn strýca Pavla je nezachoval a ani nepřivezl domů, když se z emigrace po roce

František Uher
6. 10. 1907 - 19. 5. 1980

1990 vrátil. Ale to už jeho otec, strýc Pavel Uher Magnetofon více než deset let nežil. V jeho domku už magneták na celý Kradlov nevyhrával... Kam se po smrti syna strýca Pavla i s kazetami poděl, nevím.

Není mi znám ani osud baskřídlovky strýčka Francka Uhra - Uhříka. V té době už dechovka řečená Uhříci neexistovala, k slovu se přihlásily dechovky jiné, mladé, jejichž osud také jednou skončí, protože ono opravdu lidsky netrvá nic věčně, ale muzika a zpěv, písničky přežívají jejich interprety a nositele i tvůrce.

Otázka jak dlouho, není nemístná...

Rychlé pravé křídlo - nekrolog -

Josef Jožulka Uher

Doma na Pastvisku a v mnoha jiných moravských i slovenských městech na jejich družstevních fotbalových hřištích, srdnatě po dvě fotbalové sezóny v letech 1955 a 1956 bojovalo v dresu Sokola Lanžhot přesně dvaatřicet hráčů: pětadvacet z nich bylo čistokrevných Lanžochanů, odchovanců vlastního fotbalového oddílu, nejprve SK a potom TJ SOKOL,

sedm pocházelo z „přes pole“, říkalo se jim cizí. K srdcím lanžhotských fanoušků nejvíce z nich přirostl Břeclavák záložník Mira Zajíček. (Dlouholetým a neúspěšnějším předsedou fotbalového oddílu byl JOŽKA SVAČINA. Na postu trenéra se vystřídal aktivní hráč JARA KARAS, po něm první placený MILAN HORŇIAK z Bratislavy, po kterém se vrací skromný a obětavý Jenda Bartoš – Keťásek.)

Generačně představovali různorodý celek, všichni však pod třicet let věku. Jako nejmladší z nich se mezi ně zařadil **JOŽKA ŠKROBÁČEK, přezdívkou KABAŠ**, přiřazený z ulice Na Dílně k Marii Šenkové U Hřiště. Pochopitelně toho na starodávném pastvisku.

Nebylo nesnadné určit mu, na kterém postu v sestavě bude hrát; byl to fotbalista sprintér, nadmíru rychlý, spíše nahrávač než střelec gólů. **Uplatnil se už v mužstvu, které v roce 1953 získalo**

Josef Škrobáček

poprvé titul Přeborníka kraje Brno. To mu bylo devatenáct let. Ve kterém roce svoji úspěšnou fotbalovou aktivní sezónu ukončil, nevím, **ale svůj lidský osud koncem června 2016, dvaosmdesátiletý.** Ani ne mnoho let po odchodu jeho manželky Marie, se kterou na legendárním už zájezdu lanžhotských fotbalistů v Jindřichově Hradci, doprovázených

i dechovkou strýca Juráčka, měl i velký pěvecký úspěch v duetu se svou nastávající frajířkou Mařenkou. Měl dobrý tenor a zpíval rád, stejně s vtipem, jako jeho otec, rozdával i humor. Než osaměl...

Povoláním celý život břevclavský pilař. A když pověsil kopačky na hřebík, stal se na mnoho let nejobětavějším a nejpečlivějším oddílovým hospodářem na hřišti na Pastvisku. Pod jeho jakýmsi správcovstvím dostalo hřiště nejpěknější vizáž v historii.

Nevím, kolik ještě žije z těch sedmi přespolních posil, ale určitě už ne Mira Zajíček. A z těch pětadvaceti našich? Pouze TŘI: František – Frolka Hakala, Zdeněk Stráník a brankař Jožka Maděříč. **Fotbal je krásná hra, kdo ji miluje, bojuje v ní vždy jako o život, jehož porážce, mimo hřiště, postupem času však nikdo nezabrání.** Nepovedlo se to ani Jožkovi Škrobáčkovi - Kabašovi...

„Jak sa patří“

Josef Jožulka Uher

Už v devatenáctém stolení se naši lanžhotští předkové snažili žít podle rčení JAK SA PATŘÍ. To by mělo být JAK SA PATŘÍ, to by se mělo udělat JAK SA PATŘÍ, to by se mělo zpívat JAK SA PATŘÍ, na hody bys měl být oblečený JAK SA PATŘÍ...

Coby puntičkář a detailista snažil jsem se řídit tímto rčením i v publicistice. Bohužel, tak jako se nevyhne člověk mých možností překlepům, tak mu to tu a tam „ujede“ i gramaticky nebo faktograficky. Jednou vlastní vinou, jindy nedopatřením tiskárny. Jako se tomu stalo například v minulém, druhém letošním čísle zpravodaje a to hned ve dvou mých textech. Jestliže chyby druhých odpouštím, ale vlastní ne, v obou případech trvám na dodatečné nápravě a omluvě. Aby výše vzpomenutému rčení JAK SE PATŘÍ bylo učiněno zadost.

BOŽÍ DOPUŠČENÍ je název jednoho frontového příběhu z dubna 1945. V jedné jeho větě na straně 42 je psáno: „...jak ked náš tatíček stahovali klády v lesi z vozu?“ Správně má být „...k vozu?“ Místo zet, písmeno ká. Protože ti, kteří vyváželi kulatinu – kmeny – klády z lesa ven na skládky, nebo přímo na břevclavskou pilu, k povozům si je stahovali, přibližovali silou koní a teprve potom je na vozy nakládali - nagulovali.

NALEZENÍ – byl článek věnovaný osmdesátinám Ing. Josefa Uhra – Šlížka. Z textu odcituji část jedné věty: „... jak se od lesklé radlice odvrací půda vlastních polí i domkářů od rovných brázd od úvratí k úvratí...“ Správně má být „...do rovných brázd...“

A teď to moje „popletení košů s baňama“ jak říkávali staří lidé, nebo-li po-

mýlení s těmi STÁRKY! Ing. Josef Uher byl v roce 1959 skutečně stárkem, ale ne v Hrubé hospodě, nýbrž u Vedralů (dnešní Podlužan). Druhým stárkem při něm nebyl Oldřich Říha, ale Jan Kořínek z téže ulice při Obecné škole! Díky Jendovi Kořínkovi došlo v historii lanžhotských hodů ke kuriózní - neobvyklé události ve zvykovém předhodovém obřadu. Je známo, že než se v sobotu odpoledne před hodovou nedělí přistoupí k zdvihání máje, tak skupinka tak zvaných „kaštánků“, tudíž těch, které čeká asenda – odvod na vojnu, musí od frajířky jednoho ze stárků přinést prapor, jenž se upevní k vrcholu máje, a teprve pak se může tato zdvíhat.

Toho devětapadesátého roku jisté okolnosti určily, že pro prapor se půjde k frajířce Jendy Kořínka. Jenže nastal problém, který se nikdy předtím nevyskytl: až doposud frajířky všech stárků obou lanžhotských chas, tedy jak z Hrubé hospody, tak od Vedralů (vězte, že zatím co hody v Hrubé hospodě se konávaly a máje na placu před ní stavěly neznámo kolik desetiletí před první světovou válkou, určitě v roce 1828!, tak hodová tradice se stavěním máje poprvé u Hrdličků, dnes Podlužan, po hospodském Rajmundu Vedralovi, započala až po první světové válce, zásluhou Sokola), pocházely z Lanžhota samotného, jenže, ouha, ta Jendy Kořínka byla Kostičanka, Jiřina Kubíková, dcera dlouholetého bubeníka dechovky Františka Juráčka z Týnce. „Co fčilék?“ říkali si kaštánci. Pokud by se vydali do Kostic k Jendově frajířce pro prapor pěšky, tak to by museli vyjít už někdy dopoledne. A než by se vrátili, síla na zdvihání máje by byla z nich fuč! Pokud má kdokoliv hlavu a „né dyňu“, tak si poradí v každé šlamastyce.

Kaštánci Jendy Kořínka dýně na kr-
cích neměli, a tak si záchranu našli u for-
mana Pavla Zonygy - Vápnaře. Zapřahl
do omašleného vozu pár k světu pěkných
koní a jelo se pro prapor do Kostic i s ra-
dostným vyzpěvováním tam i zpět. Ten-
krát to bylo v ne tak Lanžhotu přátelsky
nakloněných Kosticích malé pozdvižení,
když jim lanžhotští kaštánci, s praporem
na máju a provokativním zpěvem, objeli tu
jejich chudobnou zvonicí! Nevím, nemu-
sel-li formán Pavel koně potom pořádně
popošťahnout!

Ptáte se, kam že se mi poděl stárek Oldřa Říha. Nepoděl, on v tom pro Hrubou hospodu smutném roce byl v ní, v její chase posledním stárkem, spolu s Jednou Tuč-

Dvě fotografie

Josef Jožulka Uher

Jsou hlavními upomínkami na něho, ale kdo to až ví? Když Terezie, manželka železničáře Matěje Šenka, rodila v hrubé jizbě své první dítě, viděla z postele rodičky přes firhaňky V OKNĚ TAKŘKA CELE FOTBALOVÉ HŘIŠTĚ NA Pastvisku, přes plot a zpoza jeho východní branky. Mělo to pro osud dítěte, na svět přicházejícího, něco mimořádného znamenat? Ani ne, jen částečně, byť ten malý křikloun byl kluk, jehož pokřtili jménem ANTONÍN. To se psal rok 1930...

Pravda, tak jako všichni ostatní kluci z tohoto konce Lanžhota, bude se na trávníku hřiště, mezi pasoucími se husami i kravami souseda Josky Miku-
liče - Majďáka (z druhé strany soused

kem - Hoštinou! Komunistická vrchnost rozhodla, že dvě chasy, dvě máje neprosplvají jednotě socialistické mládeže, a bylo to! Nikdo necinkal na protest ani jedním klíčkem na náměstí, které už přestalo nést název Masarykovo. Bylo ponecháno jedné chasy a jedné máji už jenom jako náměstí. A to tam býval kdysi dávno první lanžhotský kerchov - hřbitov a kousek od něho veliká hluboká „uža“ - louže!

Troufá si někdo předpovědět, co dalšího tam jednou bude, až zaniknou hody a stavění máje? „Daj pokoj, Jožulko, s takýma řečma! Rači už nepleť koše s baňama!“

Nebudu, keď sa nezmylím... Nech je šec-
ko JAK SA PATŘÍ!

Antonín Šenk

Petrla - Jůža takový statek mít nebude, ale za to po jeho synovi, též Tondovi, dlouho bude přežívat rčení „Ani ho Tonda Jůža!“, pomalu měnit z děčka v jinocha dorostence, to už při fotbalové mičudě. O pár kroků vedle za vraty domu se už bude batolit i o čtyři roky mladší sestřička Mařenka.

Tonda bude ne dlouho jako dorostelec obouvat kopačky, coby centrhalv, ale brzo je vyzuje a vymění za obutí fotbalového rozhodčího. Je přísný, nekompromisní, možná také chybující, a tak

ani v soudcovské branži dlouho excelovat nebude. Nad průměr chytrý byl už v obecné i na měšťance, zmákně průmyslovku a – na celý život se upíše parním lokomotivám, v břeclavském depu jako

jednička mezi strojvedoucími. I když mladík a muž ne nepohledný, výtečný tanečník, zůstává stále svobodný.

V zájmech mimo zaměstnání přestupuje od jednoho k druhému, jeho duch

První socha T. G. Masyryka v parku před měšťankou, foto Antonín Šenk

a talent se hledá. V éře lanžhotských divadelních režisérů, jakými byli prof. Pavel Holobrádek, Antonín Mayer a učitel Antonín Svačina (tak trochu i krejčí a pozdější skladatel Vojtěch Bartoš - Kocián), se jako herec představí na prknech, která znamenají svět, v několika divadelních rolích.

Dovednost uplatňoval i na polích křížovek a rébusů. Ale to byl pro něho vedlejší koníček. Hodně četl, nevím, kde na to bral při jeho „šichtách“ čas. Nelze se divit, že se mu do rukou dostalo i jedno z prvních vydání Slováčka sa súdí od fenoména humoristy Zdeňka Galušky. Byl nadšený, dvojnásob, když se v Brně osobně seznámil se samotným mistrem při jeho vystoupení coby lidového vypravěče. U tohoto zábavného žánru jako u kolébky stál právě Zdeňk Galuška. Tondovo nadšení přerostlo v úmysl vystoupit na jevištích též jako lidový vypravěč. Zkoušel to porůznu, jednou i u nás v Lanžhotě. Bohužel neměl ten vypravěčský srandovní grunt, a tak se zklamaně stáhl za oponu...

Bydlel u matky, sám a bez frajírek, nekouřil a nepil a protože si jako „mašinfíra“ velmi dobře vydělával, mohl si dovolit mít v Lanžhotě jako jeden z prvních televizor, později magnetofon Sonet Duo, ale především fotoaparát, včetně kamery „osmičky“. VE FOTOGRAFOVÁNÍ SE KONEČNĚ NAŠEL! Začalo to rokem už 1953, a také dost i mojí zásluhou. Dával jsem mu jeden tip za druhým na témata, jímž by měl se svým fotoaparátem věnovat pozornost. A on se skutečně „rozjel“. Kvůli narůstajícímu množství negativů si v komoře vyhradil koutek pro vyvolávání černo-

bílých filmů, zvětšováky, s jehož pomocí dělal fotky různých velikostí, na leštičky je leštil a měl i zoubkovanou ořezávačku. Některé jeho snímky jsem uplatnil i v tisku při mých článcích. Stali jsme se na věčné časy nejen kamarády, ale i pracovním tvůrčím tandemem.

V průběhu let padesátých (počínaje jarem 1953) a šedesátých pořídil Tonda spoustu fotografií, které můžeme označit za dokumentární, o době, v níž byly pořizovány. Díky tomu Tondovu nadšení i fotografickému „čichu“ vznikly i dvě jeho nejznámější a nejceněnější fotografie: první sochy T. G. Masaryka v parku před měšťankou, na pozadí štít se znakem a nápisem (bohužel až poté, co slovo LANŽHOT bylo z nařízení ministerstva vnitra nahrazeno slovem OBČANĚ) a pak ve světě příznivců dechovky nejznámější a nejlepší fotografie, již lze nazvat portrétem, lanžhotského skladatele a muzikanta Metoděje - Metyna Prajky. Fotografie v různých úpravách a kompozicích byla reprodukována na plakátech v publikacích a časopisech, aniž by někdo někdy uvedl, jak autorský zákon přikazuje, JMÉNO AUTORA, tedy prostě trojsloví FOTO ANTONÍN ŠENK! Ti všichni mu byli povinni vyplácet HONORÁŘ, ale to se nikdy nestalo! Stydím se za ně! Píší, skládají, hrají a zpívají snad oni ZADARMO?

Požádal jsem redakci zpravodaje, aby při mém textu otiskla ne toliko fotografií Tondy Šenka z časů jeho zaníceného fotografování, ale také reprodukci pravého originálu legendární už fotografie METYNA PRAJKY, kompletní, neořezanou, včetně části stolu, o jehož desku se Metoděj Prajka opírá levým loktem. A proč

právě na tomto detailu mi tolik záleží? Žádám tímto grafika, aby při reprodukci snímku ZAKROUŽKOVAL ten krátký

tenký předmět blízko Metynova loktu. Není to věc ledasjaká! Je to součást Metynova života – viržinka (tenký doutník

Lanžhotský skladatel Metoděj - Metyn Prajka, foto Antonín Šenk

se slánkou uprostřed). Jediné, oblíbené a nepostradatelné kuřivo, které strýcovi Metynovi přestalo šmakovat až den před jeho skonem. Nejednou se stalo předmětem nepelchy ze strany kapelníka strýca Francka Juráčka...

Ale vraťme se k Tondovi. Prostředí pod rodným krovem už jeho zájmům nevyhovovalo, a tak brzo poté, co se (nevím kdy a kde) seznámil se slečnou Vlastou, rodačkou od Protivína, se k ní odstěhoval, vzali se a usadili v Protivíně. Stovky fotografií a desítky kotoučových magnetofonových pásků do Sonetu Duo, s nahrávkami Juráčků, Uhříků, Poštoranky a jiných podlužáckých dechovek si vzal Tonda s sebou. Do Lanžhota dojížděl mihn a mihn, náš kamarádský kontakt se omezil na korespondenci a výměnu nahrávek. Manželé Vlasta a Tonda Šenkovi se stali v Protivíně už oba věku pokročilého rodiči dětí, dcery Jany a syna Petra.

Před jedenácti lety jsem obdržel od Tondovy manželky paní Vlasty PAR-

TE, které mi dalo na vědomí, že po delší nemoci zemřel v pondělí 11. července 2005 jeden z mých nejlepších, dlouholetých kamarádů, milovník dechovky a Podluží, Lanžhotska především, už ne jenom manžel a otec, ale i dědeček ANTONÍN ŠENK - Tonda od hřiště na Pastvisku... Co jeho pozůstalost? Netuším...

Jako strojvedoucí se Tonda dost často vracíval z práce v noci kolem našeho, zabočující Basistových uličkou k jeho domovu u hřiště. Měli jsme spolu hvízdáním naučenou znělku, již byl úvod melodie tenkrát velice žádaného šlágru – hitu Ólé ó Kangaséro... V takovém ročním období, kdy jsem ve svém pokojíku nahoře v našem domě (sousedí Ciprysových – Fabišových) spával při otevřeném okně, tak pokaždé mi Tonda do snů tuto znělku zapískal.

Probudil jsem se a stejným způsobem mu odpověděl. Dnes už k němu takové moje hvízdání nedoletí...

Zařehtalí koně

Josef Jožulka Uher

Aj písničky mají svůj osud, vytahnú si svůj los života. Jak by dodali cimbališta strýc Jožka Ščuka ze Starěj. Zrovna jako lidé, jejich stvořitelé, doplním. Příběh, který se chystám napsat, snad mi dá za „recht“ (za pravdu).

Jak je rok za rokem dlouhý, tak si koně té ženy v něm mockrát nezařehtají. Ale jenom co se přiblíží lanžhotské hody, vrátí se do hrdel mladé chasy i mužáků v písničce, známé už přes sedmdesát let daleko široko přes moravské i slovenské pole...

Odrazte se očima na chvíli ke kopii originálu jejího notového a textového záznamu. Vpravo nahoře ať vám neujde toto důležité sdělení: **11. VI. 41 orig. R. Uhrová Horáková.** Ono datum je údajem o dni, měsíci a roku jejího zrození z pros-té, hudebně nikterak vzdělané a na žádný hudební nástroj nehrající, ale ten pro interpretace písní nejceněnější a nejkrásnější, tudíž lidský hlas-zpěv v nádhře altistky vlastníci a **ovládající ROZÁLIE RÓZKY HORÁKOVÉ, rozené UHROVÉ – Uhříčky z Komárnova (14. září 1912,**

čtrnáctého září je svátek „Vyzdvižení sv. kříže“, jemuž je zasvěcen lanžhotský kostel a zároveň datum tohoto svátku určuje, kdy budou lanžhotské hody – 18. července 1980, dožila se 68 let)!

Notový záznam některých písniček paní Rózky, její tetičky, včetně „Zařehtalí koně“ pořizoval její starší bratr Jožka, můj otec; jeho záznamy jsou součástí obsáhlého originálního zpěvníku. Pozornému čtenáři neujde, že původní název písničky zněl **Ty lanžhotské hody, s první slokou: „Ty lanžhocké hody, éj, už sa přibližujú, ty sedláctí stárci už koníčky širujú, éj, éj, koníčky širujú.“** Na radu svého bratra slova předělala do toho znění, jak je dodnes poznáme

a zpíváme. Tetička se, bohužel, dopustila v textu tří chyb, které jí jistě rádi promine-me: **zaprve koně neřehtají, ale řehtají, zadruhé na konci slova Zařehtaly má být měkké j, ne y tvrdé, a zatřetí koně se neširujú, nýbrž kširujú, podle slova kšíry, což jsou postroje.**

Premiéru měla písnička ve čtyřicátých letech v podání autorky samotné a jejího synovce (syna od staršího bratra Martina) Oldřicha. Protože tenkrát obsah čtyř slok žádnou cenzuru nezajímalo, zpívalo je toto dueto všechny. A takto se i dostaly do srdcí lidu, až dnes můžeme žasnout na jak dlouhou a pro písničku stále nekončící dobu! Leč napořád tomu tak svobodně být

nemělo. Když se ji totiž jako **nejprvnější chystali nazpívat na magnetofonový záznam manželé Jaroslava a Jaroslav VAVRYSOVI, a to v brněnském rozhlasovém studiu za doprovodu BROLNu,** komunistický kulturní cenzor měl „shora“ jiný příkaz, jak mi o tom jednou vyprávěl Jara Vavrys sám, poté, co jsme spolu v padesá-

Rózka Horáková - Uhrová

tých letech natočili v brněnském rozhlasu s BROLNem (primášoval pan Smejkal a na cimbál hrál pan Jakubíček) dvě písničky: Lanžhočanů doma není a Nařezau sečky do opálčky... Jako povinnost cítím připomenout, že manželé Vavrysovi byli v jejich době to nejlepší smíšené duo, které kdy na Podluží a v širším rozměru na Moravském Slovácku svými hlasy sklízelo úžas.

Vraťme se k tomu cenzorovi. Rozhodl, že třetí a čtvrtá sloka se v žádném případě zpívat nebude! Třetí kvůli zmínce o věži, pochopitelně kostelní, čtvrtá PROVOKOVALA ateistický režim Pánem Bohem a nebem! Ten příkaz platil

pro všechny následovníky manželů Vavrysových při vystoupeních na veřejnosti či v rozhlase! Doma, ve sklípčích a u nás v Lanžhotě jsme si i pod májů zpívali natruc „pánům“ sloky všechny čtyři, a bylo!

Myslel jsem si, že takto to i zůstane. Leč člověk miní a TV ŠLÁGR mění. Ze zvědavosti se na tuto televizi Karla Peterky dívám a to z tohoto důvodu, že se v ní tu a tam hraje něco i mého. **Ve čtvrtek 16. června 2016**, mezi pátou a šestou podvečerní, v pořadu ABECEDA BYL POPRVÉ NA Šlágru představen ROMAN ZAVADIL! Býval to za jeho mladších let šikovný, urostlý šohaj, s pěkně znějícím tenorem i ve výškách, jehož jsem poznal coby zpívajícího člena, tuším, Túfaranky, vedenou tenkrát Mirkem Kameníkem (upravil něco málo i mojich písniček). Pak se mi na čas z obrazovek ztratil, ale udržoval se na nich prostřednictvím jiných zpěváků jednou jeho vlastní velmi vydařenou a dost hlasově náročnou písní. Někdo mne informoval, že snad nastoupil dráhu učitele na hudební škole. Nejsem si jist...

Ve vzpomínutém ABECEDA programu na Šlágru, jehož podstatou bylo interview s ním, **se nakonec coby zpěvák, skladatel a velmi dovedný hráč** na hudební nástroj tarogáto je celý ze „zuata“ a něco mezi klarinetem a saxofonem, **prezentoval klipem na DVD**. Dvěma písněmi, lidovými, jak předdeslal: **Prší, prší, len sa leje... a ZAŘEHTALI KONĚ!** Při názvu té druhé jsem se v křesle ocitl jako na jehlách. Okamžitě jsem v duchu špekuloval, jestli miní zpívat tetiččinu, nebo nějakou jinou. Ne, nebyla to žádná jiná! Byla to tetiččina tedy Rózky Horákové - Uhrové. V tom klipu ji střídavě hrál a zpíval v přírodě, na nějaké louce, v prostředí sice pěkném,

ale maštalenka to nebyla. S napětím jsem čekal, které sloky tetiččiny písničky nám zapěje. **Neblaze proslulého komunistického cenzora by nezklamal, neboť odzpíval pouze jím povolené první dvě a ... A teď bude končit nějakou pěknou dohrou, říkal jsem si.** Ale kdeže – ničím takovým svůj výstup neukončil. **Zazpíval ještě sloku třetí, leč v žádném případě od autorky Rózky Horákové. Určitě si ji dodal – vymyslel sám!** (Abych nezapomněl, když zpíval... pojedeme pro májů do čarského hája..., tak nezpíval... pro májů, ale pro mája!)

Jste zvědaví, o čem třetí sloka Romana Zavadila pojednává? V tom rozhořčeném rozrušení jsem si ji nestačil zapamatovat, ale správný její obsah moji paměť neminul. Autor říká, **že do maštale, ve které šohájek v canglověj košelce kšíroval svoje koně, přišli vojanští páni a koně mu ZREKVÍROVALI – zabavili – odebrali pro ARMÁDU. Šohájek měl DOKŠÍROVANÉ, jak dodal autor.**

Jsem už hodně starý a stejně tak maródní, ale něco takového mne SAKRAPĚK-NĚ a FRÍŠKO POSTAVILO NA NOHY, popravdě POSADILO k psacímu stroji. **Dne 13. června 2016** jsem odeslal do TV Šlágru Romanovi Zavadilovi jednostránkový dopis, ke kterému jsem přiložil několik kopií dokumentů, pravdivost obsahu mého dopisu potvrzujících, včetně notového záznamu, který je publikován u tohoto mého článku. Dnes, kdy jej vyklepávám, máme v kalendáři datum **21. července 2016 a ze strany R. Zavadila žádný ohlas.** (Pokud se přece jenom později ozve, přiklepnu, jak se ozve.) Zatím z hosta Šlágru se stal členem měnícího se týmu jeho moderátorů.

Moje rozjímání nad osudem písničky Zařehťali koně by bylo neúplné, pokud bych vynechal moje nejprvnější setkání s prvním aranžerským dopadem na její originalitu. Stalo se tomu, už před nevím kolika lety, kdy jsem ji vyslechl hrát a zpívat dechovou hudbu Túfaranku, tenkrát vedenou uměleckým vedoucím skladatelem, upravovatelem a muzikantem Miroslavem Kameníkem. To, že ji bezchybně melodicky převedl na valčík mi celkem nevadilo, až na to, že jeho její aranžmá bylo uváděno jako písně LIDOVÉ. O Rózce Horákové - Uhrové ani slovo.

To už někdy před tím pan Kameník, se kterým jsem vešel v přátelský kontakt, výtečně na valčík upravil moji písničku ZPÍVALI MUŽÁCI a také velmi tvořivě též na valčík moji ŠOHAJOVU VINU (mimochodem skvěle zazpívanou Mirkem Mordychem a ostatními zpěvačkami a zpěváky). Okamžitě jsem mu poslal dopis i s příslušnými dokumenty, informující jej tím o autorství tetičky Rózky. Zachoval se a reagoval jako čestný člověk: omluvil se mi, litoval toho, co už nešlo napravit. Dostal tím mému rčení o tom, že moudrý člověk je velkým tím, že se nepovažuje za neomylného.

Víte, že ve Šlágru, v Moravance, v Túfarance a ve světě dechové hudby vůbec, úspěšně už několik desetiletí jako mladí umělci působí a Lanžhot nadmíru kladně zviditelňují někteří naši občané - rodáci. Jejich názory a slova tam i tam něco znamenají a jsou respektovány. Věřím, že neumí pouze to, co umí, ale mají též znalosti o tom, kdo je které lanžhotské i podlužácké písničky skutečným tvůrcem, že to není nějaký už jako fráze nazývaný LID – LIDOVÁ. Měli by mít odvahu za pozna-

nou pravdou stát, bránit skutečné autory, a bohužel nenechávat to pořád jenom na jakémisi Jožulkovi... Promiňte kluci!

Dnes už nepanuje totalita, která by nás arestovala do mlčení! Nebo strachu před tzv. celebritami...

Vědom si existence lidského nevděku, bez trpkosti dodám ještě, že nevím, jestli se mne někdy někdo veřejně písemně zastal. Zdá se, že na Ježíšovu výrok „Doma nikdo prorokem!“ bude kus pravdy. Leč On nebyl sám, jako já...

Díky TV Šlágr (lidová – lidová česko-slovenská, tudíž i Šláger) se člověk pod staré roky zdoví, kolik desetiletí žil „v pomýleň“. **Tak třeba když Moravanka Jana Slabáka zahrála na valčík obrovsky na Podluží – Moravě i Slovensku známou písničku Fanoše Mikuleckého** (zařadil si ji i do své druhé zpěvohry Prechovský buřič už v roce 1960! „**Bude večer, už zapadá slunéčko...**“ v podání Moravanky jako „**Už je večer, už aj vyšla hvězdička...**“ **další text odpovídá Fanošovu, vidí na obrazovce TV Šlágru, že autorem její HUDBY je JAN SLABÁK a text je LIDOVÝ!** Přesně totéž na obrazovce TV Šlágr tvrdí, že na valčík upravená a mezi lidem Podluží zpívaná písnička ZA LANŽOTEM V POLI, STUDÁNEČKA VODY, AUTORSKY patří takto: **HUDBA Jan Slabák – text lidový, nejde tedy o písničku našeho lanžhotského skladatele VOJTĚCHA BARTOŠE - Kociána, ale pana SLABÁKA A LIDU.** Jak se ten lid, coby masa, a pan Slabák, coby jedinec, domluvili? První byla melodie pana Slabáka a lid na ni napsal pohotově slova, nebo to bylo obráceně?

Perličkou v pravdě nepochopitelnou a nevysvětlitelnou je případ jedné jistě

mnohým čtenářům zpravodaje velmi známe melodie: **jako první jí v soutěži druhé místo obsadila** hudební skupina Jásalka Band s názvem **Na břehu Blanice...**, ve stejný den (5. 6. 2016 i ve stejnou hodinu před polednem a v podobné soutěži, ale na TV SENZI) s ní taktéž **druhé místo obsadil** mladík něco jako v třaslavicích oděný, uprostřed lánu se strništěm střídavě na pozoun hrající a pak zpívající, s uměleckým **názvem MELODIC, Na břehu Pružinky...a dotřetice** 15. 6. 2016 od první do poslední noty stejnou melodií hrála a zpívala ve studiu TV Šlágry slovenská Kysúcká vrchárska heligonka, **a tu melodií Na břehu Blanice, nebo Na břehu Pružinky, zpívali jako Slniečko sa níží! Tak teď sudte, kdo je zloděj a kdo okradnutý, nebo která verze je pravá a ty druhé pouze kopie!**

Takových neplech a jak říkají Slováci „trmavrm“ se na TV Šlágru, bohužel i na TV Senzi (a některé se dotýkají i mojí tvorby) zabývá po víceru. Radost, a už vůbec ne škodolibou, z toho nemám.

Režie TV Šlágru vkládá mezi jednotlivé pořady moudrá slova o hudbě, vyslovená moudrymi lidmi. Ptám se často, nakolik se jimi oni sami řídí. A tak jim přidám ještě jeden můj aforismus, mnou zvaný Pomněnka do duše:

„Krásná píseň je to dobré v člověku, dobrý člověk je to krásné v písni!“

Fotokopie originálního zápisu nejznámější písníčky
Růžky Horákové - Uhrové

Lovci německých ponorek Vzpomínka na dva skauty, rodáky z Lanžhota

Jindra Šestáková

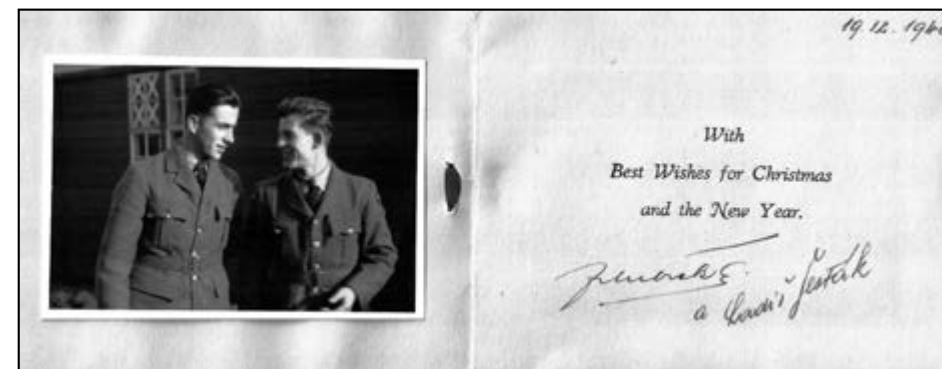
Patřili do skautského oddílu v Břeclavi, kde oba studovali na gymnáziu. Ladislav Šesták (*1919) a Josef Hubička (*1920) spolu ilegálně odešli přes Maďarsko do Francie, odkud po dramatických událostech lodí odpluli do Anglie. Po leteckém výcviku létali spolu s českou posádkou bombardovat německá města. Patřili do 311. perutě RAF. Někdy se vrátili s letadlem prostríleným, jindy zase s jednou vrtulí, ale vždy šťastně přistáli na svém letišti.

Do protiponorkových operací se zapojili v roce 1943. K ničení ponorek používali hlubinné pumy. Létali na dvoumotorových letounech značky VICKERS, později na čtyřmotorových LIBERÁTORECH. Na těchto strojích operovali v Biskajském zálivu až do konce války. Oba obdrželi četná vyznamenání.

V červnu 1945 českoslovenští letci přiletěli do republiky, kde byli vřele přivítáni v Praze a následně i ve svých rodištích. V Lanžhotě se setkali Šesták i Hubička se

svými nejbližšími příbuznými, kteří se vrátili z internačního tábora ve Svatoborčicích a za heydrichiády prošli i Kounicovými kolejemi. Všichni Šestákové se sešli ve zdraví, jenom dům byl vyhořený, zbořený a spáleniště rozjezděné tanky. Trvalo to nějaký čas, než zbudovali nový domov. Letci se vrátili do Anglie ukončit službu u RAF, potom teprve směli sloužit na letišti v Plzni. Ladislav Šesták se v Anglii oženil s Angličankou a v březnu 1946 se jim narodil syn Johnny. Bohužel zasáhl krutý osud, Ladislav havaroval a zahynul. Kamarádi letci převezli jeho urnu do Lanžhota, kde měl pohřeb se všemi vojenskými poctami. Jeho věrný druh Jožka Hubička znovu odešel do exilu. Mladým skautům připomínám, že je to právě 70 let, co jejich stateční předchůdci neváhali obětovat život za zničení nacistu a osvobození vlasti.

ČEST JEJICH PAMÁTKE.

Z výpomocí prarodičům k nejlepšímu chovateli okresu

aneb O králících z Lanžhota s Ondrou Pyskatým

Adam Hellinger, Břeclav

Poprvé jsem se s Ondrou mezi chovatelé setkal před téměř deseti lety, když navštívil členskou schůzi spolku v Tvrdonicích. V té době šlo o nejbližší spolek chovatelů čistokrevných králíků a on se postupně přesunul od různých kříženců, které převzal od prarodičů, k prvním papírovým plemenům. Těmi v jeho případě byli čeští strakáci, vídeňští modří a následně na dlouhou dobu jeho favoriti – pětikiloví novozélandští červení.

S těmi zažil první dílčí úspěchy i přesun do spolku v Ladané. Během těch deseti let s novozélandskými červenými si osahal i další čistokrevná plemena jako naše národní české červené a následně stříbřité žluté. Ti se mu před pěti lety natolik zalíbili, až postupně převzali pozici hlavního plemene. A zatím se jeví, že to byl krok správný.

Od první sezony na ně začal sbírat vysoká umístění napříč výstavami nejen na jižní Moravě. U nás v Ladané již po dva roky ovládl soutěž samců při únorovém stolním bodování, kde jeho šampion pokaždé získal titul výborný (96 a 96,5). Na okresní výstavě mládat jeho osm „stří-

brňáků“ získalo dva poháry s velmi dobrým hodnocením (378 a 95,5 na samičku). V Lužicích u Hodonína, jejichž výstavu rád pravidelně navštěvuje, vyhrál ceněný Pohár starosty obce (379,5) a úspěšný byl následně i na výstavě k 50. výročí našeho spolku v Ladané (skupiny 381,5 a 379). S těmito výsledky se rozhodl reprezentovat i na národní úrovni a zúčastnil se celostátní výstavy mládat (kolekce 377), kde jeho samec zůstal pouhého půl bodu za republikovým šampionem z mnohaletého renomovaného chovu. Tím se Ondřej Pyskatý zapsal do povědomí chovatelů v celé ČR.

Ve výborných výsledcích následně pokračoval i na okresní výstavě všeobecné, která se od roku 2012 koná v Břeclavi v areálu bývalého cukrovaru na hale známé jako tržnice. Zde byla součástí také klubová expozice králíků stříbřitých malých, kterou králíci přítele Pyskatého ovládli (380 + 377 + 376) a pro svého chovatele získali opět několik nových pohárů a cen.

Takto aktivní a úspěšná činnost nezůstala bez povšimnutí a Ondřej Pyskatý byl přijat do celorepublikového klubu chovatelů králíků stříbřitých malých. Jde o jeden z největších klubů pro králíčí plemena v ČR.

V plemeni je vysoká konkurence a i ti nejlepší si na medailová umístění musí kolikrát i několik let počkat. Ne tak Ondra. Hned svou první účast na celostátní klubové výstavě, která probíhá pravidelně začátkem prosince v Týništi nad Orlicí, proměnil ve fantastický úspěch. Jeho kolekce stříbřitých malých žlutých byla vyhlášena jako 1. nejlepší kolekce mezi žlutými (379,5) a zároveň třetí nejlepší celé výstavy ze všech barevných rázů (500 králíků). Zcela pravdivé je chovatelovo tvrzení, že jde o jeho dosavadní největší úspěch a nejvíc co může osobně v rámci plemene v ČR dosáhnout. Je tomu tak proto, že Celostátní výstavy mají sice vyšší počet zvířat celkově, ale nižší konkurenci (počty) v jednotlivých plemenech. Kdežto šampionáty klubové jsou jako celek sice menší, ale celé numero účastníků sestává pouze z jednoho konkrétního plemene a toho nejlepšího co se v ČR, často i na Slovensku a v Polsku za daný rok odchovalo!

Díky tomu pak v dubnu tohoto roku převzal od klubu diplom za druhé místo v celoroční soutěži o titul Mistr klubu mezi žlutými a také napříč všemi šesti barvami stříbřitých malých králíků! Když uvážíme, že jsou zde členy takové kapacity

jako přátelé Kopřiva, Jelínek, Záhrubský, Škvařil a mnoho dalších, kteří své mistrovství prokazují již po více než desetiletí, je nástup Ondry Pyskatého na republikové úrovni velice působiví.

Zcela po zásluze pak koncem dubna obdržel i titul nejvyšší na okresní úrovni. Vyhlášení vítězů celoroční chovatelské soutěže okresu Břeclav proběhlo v krásných prostorách vinného sklepa ve Velkých Bílovicích a Ondřej Pyskatý si odnesl za celoroční výborné výsledky pomyslnou zlatou medaili. Na dalších příčkách se umístili Pavel Polách (vídeňský šedý) a Ing. Dušan Sem (meklenburský strakáč) ze spolku ve Velkých Bílovicích.

Mimo úspěšnou chovatelskou a výstavnickou činnost byl v roce 2013 zvolen jako náš zástupce do okresního výboru, kde od té doby zastává funkci pokladníka, což při pravidelném pořádání trhů není činnost vůbec snadná. Nakonec mezi jeho koníčky patří práce se dřevem, což je vidět na velmi pěkně zpracovaném chovatelském zařízení, které vlastnoručně zhotovil nejen sobě, ale i dalším přátelům. To vše zvládá při náročném studiu na fakultě veterinárního lékařství v Brně, které jak všichni pevně věříme, úspěšně

zakončí a přibude nám tu k stárnoucím odborníkům na hospodářská zvířata trochu té mladé krve.

Nakonec Ti přeji, Ondro, ať se Ti podaří, co si plánuješ, vydržíš u chovu s nastavenou latkou a ať Ti nově pořízení králíci havanští nahradí to, co už jsi u novozélandských červených nenacházel.

Skautské léto

Kateřina Holobrádková

Po šesti letech se v posledním červencovém týdnu uskutečnil v Lanžhotě opět příměstský tábor. Tentokrát se odehrával v indiánském duchu. Šestnáct malých indiánů bylo rozděleno do dvou indiánských kmenů, Siuxů a Apačů, které proti sobě soupeřily. Kmeny soutěžily v různých hrách, disciplínách a aktivitách. Za každé vítězství se kmen odměňoval indiánským korálkem, které jsme sledovali na nástěnce, a tak jsme měli i přehled, který kmen si vede lépe. Ve středu jsme navštívili brněnskou zoo, kde jsme se seznámili s novými zvířaty a podívali se i do indiánské vesnice, kde jsme se naučili pár slov v indiánské řeči. Celý týden jsme vytvářeli výrobky s indiánskou tematikou. Vyrobili jsme si například trička, indiánské čelenky, lapače snů, náramky nebo indiánský stojánek na tužky. Nemohlo také chybět střelení

z luku. Celotýdenní bojovnost zakončila honba za pokladem, který po celotýdenním boji právem získal kmen Siuxů. Protože to byl však kmen mírumilovný, rozdělil se i s kmenem Apačů. Po celý týden panovala dobrá nálada a moc jsme si to užili.

Letošní letní skautský tábor se uskutečnil od 6. – 16. srpna v malebném údolí říčky Rokytne, poblíž vesnice Tavíkovice. Tábořiště se skládalo z podsadových stanů, dvou hangárů, polní sprchy a kuchyně. Bylo kouzelné také tím, že se k němu nedalo dostat suchou nohou a tudíž veškeré zásobování a přístup k tábořišti probíhal přes

koryto řeky. Účastnilo se jej 19 dětí, 11 roverů a šest vedoucích.

Inspirací pro letošní celotáborovou hru se stala knížka Strach nad Bobří řekou od spisovatele Jaroslava Foglara. Přenesli jsme se do roku 1938, kdy náš stát byl mobilizován. Poté co naše republika byla okupována, přidali jsme se k odboji. Přispěli jsme k zachraně například britského agenta nebo se podíleli se na sabotáži tak, že jsme zničili raketu. I díky našemu přičinění byl nepřítel poražen a republika byla osvobozena.

Kromě hraní her a doplňování či učení nových znalostí nechyběl sportovní turnaj o putovní pohár Akičita. Každý podvečer jsme soupeřili v různých sportech, jako je například baseball, ringo, frisbee, lakros nebo třeba rugby. Nakonec pohár získala družina Wolfové s Pantery. Nechyběla ani táborová olympiáda, při níž jsme si vyzkoušeli netradiční disciplíny, či braňák, kde jsme plnili znalostní úkoly. Vrcholem tábora byl sobotní večer, kdy svůj slib při slavnostním ohni složily dvě světlušky, pět vlčat a dva skauti.

Protože jsme tábořili kousek od jaderné elektrárny Dukovany, část táborníků se zúčastnila exkurze v návštěvnickém cen-

tru, kde jsme se dozvěděli, jak elektrárna funguje. Na společný výlet jsme se vypravili podél toku říčky, kde jsme obdivovali krásy údolí.

Po celý tábor vládla přátel-

ská a veselá nálada. I přesto, že jsme byli v lesích bez elektřiny, signálu nebo tekoucí vody, zvládli jsme to moc dobře a mnohdy nám tyto vymoženosti ani nechyběly.

A co čeká skautský oddíl dál? Během měsíce září a října proběhne nábor nových členů. Více informací získáte na internetových stránkách www.bantuove.blog.cz nebo se můžete podívat do internetové fotogalerie www.bantuove.rajce.idnes.cz

Čolek dunajský v břeclovských luzích

Filip Šálek,
předseda Občanského sdružení Lužánek, z. s.

Čolek dunajský patří mezi skupinu velkých čolků a na jižní Moravě byl nalezen teprve v letech 1993. Areál jeho rozšíření v ČR je primárně v oblasti soutoku Moravy a Dyje, podél Moravy až po Moravský Písek a podél Dyje až k novomlýnským nádržím.

Larva čolka dunajského, foto Filip Šálek

Původně se jednalo o druh, který byl v oblasti jihomoravských luhů rozšířen celoplošně a v současné době je jeho výskyt vázán jen na několik vhodných tůň. Výrazně negativně se na jeho stavu, ale i dalších druhů obojživelníků, kterých je v břeclovských luzích 12 druhů (z celkem 21 druhů vyskytujících se v ČR), podepsaly vodohospodářské úpravy ze 70. a 80. let minulého století.

Důvodem je, že zahloubením, napřímením a ohrazením Dyje došlo k výraznému poklesu hladiny podzemních vod, které se

negativně projevilo na zvodnění (naplnění vodou) tůň v lužních lesích. V Kančí oboře byla hladina podzemní vody současně nepříznivě ovlivněná i čerpáním podzemních vod jako zdroje pitné vody pro obec Lednici a město Břeclav. Naštěstí se tento trend podařilo začátkem 90. let minulého století odvrátit provedením revitalizačních opatření. V Kančí oboře byl v letech 1991 - 1996 nově vybudovaný revitalizační systém kanálů o délce 21,6 km s vodní plochou 6,5 ha. Celý systém je napájen vodou ze Staré Dyje u Janova hradu. Provedením revitalizačních opatření se sice hladina podzemní vody vrátila na původní úroveň a bylo tak možné uměle simulovat a obnovit vodní režim před provedenými vodohospodářskými úpravami, ale to, co je pro lužní lesy neméně důležité, navraceno nebylo a pravděpodobně v dohledné době nebude. Jedná se o přirozené rozlivy, které území zasahovaly i několikrát do roka. Korytotvorné procesy (eroze a akumulace) jsou pro zachování rozmanitých vodních biotopů zásadní, stejně jako pro celý lužní les. Proudící voda na některých místech unášený materiál ukládala a na místech, kde proud byl silnější, docházelo k erozi a vytváření nových tůň a omlazování tůň starých (odnosem bahna a spadaného listí). Byl tak zajištěn přirozený proces tvorby a zániku vodních ploch. V lužním lese se díky přirozeným procesům vyskytovaly vodní plochy různého stáří. Provedené revitalizační úpravy sice trend stárnutí tůň

částečně zbrzdily, ale v současnosti je to už více jak 20 let, co bylo provedeno pročištění a vytvoření nových vodních ploch ve větším rozsahu. Stávající stárnou a postupně zanikají a především v jarním období není zajištěna dostatečná doba zvodnění pro vývoj obojživelníků. Negativně se však projevuje i samotné stárnutí tůň a i přesto, že se může zdát, že některé tůně jsou naplněny vodou dostatečně dlouho, tak vzhledem ke svému stáří nejsou pro některé druhy (např. čolka dunajského, blatnici skvrnitou nebo rosničku zelenou) zcela ideální. Některé druhy totiž vyžadují čerstvě obnovené tůně. Z tohoto důvodu je nutné pro zachování rozmanitosti

vodních biotopů a populací našich druhů obojživelníků začít s tvorbou nových a obnovou starých tůň. Samozřejmě není možné zcela nahradit přírodní procesy, ale i obnova tůň pomocí bagrů je cesta, jak druhovou pestrost v luzích zachovat.

V minulém roce na jaře byly v Kančí oboře našim sdružením Lužánek obnoveny dvě zaniklé periodické tůně a už letos se v jedné z nich úspěšně rozmnožili čolci dunajští. V průběhu července zde bylo pozorováno na několik desítek larev čolka dunajského. Ukazuje se tak, že tento způsob je správný a má smysl. V letošním roce proto opět chystáme obnovu pěti tůň v Kančí oboře.

Mapa drobných sakrálních staveb v Lanžhotě a okolí

Lenka Topolanská, o. s. Lužánek

Boží muka, kapličky, sochy, kříže – to jsou drobné sakrální stavby, které se rozhodlo město Lanžhot a občanské sdružení Lužánek zviditelnit ve společném projektu. V mapce, která bude vytištěna v měsíci září, jich najdeme na triadvacet. A i když nejsou národními kulturními památkami, přesto jsou pro Lanžhotčany nepostradatelné.

Tito mlčenliví svědkové života našich předků stojí u silnic, uprostřed polí, u dávno zaniklých cest i v zastavěné části obce. Připomínají tragické nebo podivuhodné události, jsou projevem vděku a pokory, hluboké zbožnosti místních obyvatel. Dotvářejí obraz lužní krajiny, nejnížšího místa Dolnomoravského úvalu, výjimečného

Darmovzalovych kaplička

svou faunou, flórou i historií a zachovanými kulturními tradicemi.

Jen některé z těchto památek mají to štěstí, že je jim věnována péče obce, farnosti nebo donátorů. Ostatní zatím chátarají a tiše doufají ve své „vzkříšení“. A některé z nich už na mapě nenajdete. Jako vandaly zničený Sonnenbergův kříž nebo zaniklou Habánskou kapličku v Komárnově. Naopak Boží muka v Súhradech jsou ukázkovým příkladem péče místních obyvatel a umu lanžhotských lidových umělců. Velký obdiv patří rodinám, které po několik pokolení pečují o „své“ kříže a kapličky.

Některé kříže, sochy, kapličky stojí zdánlivě nesmyslně uprostřed polí. A přece tudy před lety vedly cesty s malebnými názvy jako Hluboká, Vrbečková, Hrobečková nebo stará dobytčí cesta z Uher do Hustopečí. Za vznikem stavbiček stojí příběhy, které si zaslouží být zachovány, zbaveny prachu zapomnění a předány dalším generacím. Třeba i vy znáte některý

z příběhů. V mapce je popsána historie jen deseti z nich, na víc nebylo místo. Ale psát o ostatních lze dál – do zpravodaje městského úřadu, na webové stránky, Facebook.

Možná kolem těchto stavbiček denně procházíte a věnujete jim pohled. Ale možná jsou pro vás všední, neviditelné. Stojí tu přece odedávna a stát budou. Nemusí tomu tak být, bez lidské péče a údržby se mohou i ony z mapy Lanžhota ztratit.

Cílem projektu je vzbudit zájem o vlastní historii, o minulost místa na trojmezí tří států a řek, kde život nikdy nebyl lehký. Odedávna tu žili hrdí a pracovití lidé. Naši předci, kteří si byli schopní zajistit živobytí v zaplavované nivní krajině, zvládali nájezdy nepřátelských nájezdníků, které tu byly díky hraniční poloze obce časté. A přece tu zůstali. A jako připomínka jejich životů zde zůstaly i drobné sakrální stavby. Pomozme je zachovat pro další generace Lanžhotčanů.

STP uspořádal zájezd do Trnavy, na Děvín a Mariánku

Marie Petřlová

Ve čtvrtek 14. července, kdy se uskutečnil náš zájezd na Slovensko, lilo jako z konve. Po příjezdu do Trnavy se z deštivého rána vyklubal pěkný den, který byl jako stvořený pro naši procházku historickým městem. Velkým přínosem byla účast místní průvodkyně, kterou pozvala paní Uhrová, aby nás seznámila s četnými kulturními památkami. Poněvadž tam sídlí arcibiskup a je tam spousta kostelů, nazývá se Trnava „malý Řím“. Historické centrum s opevněním je městskou památkovou rezervací.

Obdivovali jsme městskou věž, radnici, Trnavskou univerzitu a četné kostely. Nejvýznačnější z nich jsou gotický kostel sv. Mikuláše, barokní katedrála sv. Jana Křtitele, kostel sv. Heleny. Po pěkné procházce tímto poklidným malebným městem nám obzvláště chutnal oběd.

Když jsme přijeli na soutok Moravy s Dunajem, byl silný vítr, takže nebylo rozeznat, že je dvoubarevný. Za normálních povětrnostních podmínek má Dunaj vodu zelenomodrou a Morava hnědočernou. Je to způsobeno přírodními podmínkami v po-

vodích, kde řeky sbírají vodu. Někteří zůstali na soutoku a pozorovali vodní živel a ti zdatnější vyšlapali na hrad Děvín, který se vypíná nad vodou. Byl pravděpodobně sídlem knížete Rastislava a stopy zde zanechali i knížata Mojmír a Svatopluk. Nejstarší částí hradu byla věž s ochrannou zdí, která stála na vrcholu skály. V dnešní době je Děvín zpřístupněn jako muzeum s volnou prohlídkou. Areál je pečlivě udržovaný a nádherný výhled je na soutok, Děvínskou Kobylu a vápencové návrší. Prohlédli jsme si také expozici o historii vojenství a vývoji hradu. Plní dojmů jsme odjízďeli na nejstarší poutní místo Slovenska Marianku. Navštívili jsme kostel Narození Panny Marie se zázračnou soškou, křížovou cestu v lesní přírodě a Lurdskou jeskyni se záplavou květin a hořících svíček. Nabrali jsme si léčivé vody a vraceli se domů s pocitem dobře prožitého dne.

Děkuji Marii Uhrové za velké úsilí, s jakým sháněla zájemce i mimo naše členy, aby se tento zajímavý zájezd mohl uskuteč-

nit, a všem, kteří nás doplnili. Pochvalu si také zaslouží Aleš Tuček za vzornou dopravu.

Fotbalová příprava v Němčičkách

Michal Bača

Fotbalovou sezonu mladší a starší přípravy jsme zakončili tak jako v loňském roce fotbalovým soustředěním, a to od soboty 26. června až do pátku 1. července. Tentokrát jsme se nevydali na Nekoř, ale do nedalekých Němčiček, kde jsme strávili necelý týden nabitý nejenom fotbalem, ale i koupáním, výlety po okolí a hlavně partou skvělých kamarádů.

Před odjezdem jsme ještě v pátek uspořádali tradiční táborák, kde jsme společně s dětmi, rodiči i prarodiči zhodnotili uplynulou úspěšnou sezonu a dořešili poslední organizační věci našeho soustředění.

V sobotu jsme vyrazili vlastními auty do Němčiček. Ubytování jsme měli zajištěno v penzionu přímo na fotbalovém hřišti, kde jsme se i stravovali. K dispozici jsme měli neomezeně fotbalové hřiště, tenisové kur-

Fotbalisti na soustředění

ty, plavecký bazén a dětské hřiště s různými prolézačkami, houpačkami, kolotočem nebo trampolínou. Trénovali jsme většinou dvakrát denně, mezitím jsme dováděli v bazéně, na dětském hřišti, hráli tenis nebo ping pong. Odpoledne jsme podnikali výlety po blízkém okolí. Navštívili jsme rozhlednu nad Kraví horou, nedaleké Bořetice, byli jsme si zahrát minigolf, nezapomněli jsme na nejnížší položenou sjezdovku ve střední Evropě a také jsme zavítali do vinařství pana Stávka, kde je

vystavena pomlázka měřící více než šedesát metrů, zapsaná v Guinnessově knize rekordů.

Celého soustředění se zúčastnilo 21 dětí ve věku od šesti do jedenácti let a čtyři trenéři. Dětem i nám trenérům se soustředění líbilo a už se těšíme na příští rok, třeba opět do Němčiček. Závěrem bychom chtěli velmi poděkovat fotbalovému oddílu a místním podnikatelům, kteří přispěli nemalou finanční částkou, bez které by se toto soustředění nemohlo uskutečnit.

Jakub Straka: RFA přispěje k mému růstu

Josef Říha

Co znamená zkratka připomínající zdánlivě britské Královské letectvo? RFA je Regionální fotbalová akademie, která se od září letošního roku otvírá v Brně a klade si za cíl výchovu nejtalentovanějších hráčů regionu ve věku do 14 a 15 let pod dohledem špičkových odborníků. V akade-

Jakub Straka

mii je pro hráče zajištěn tréninkový a vzdělávací proces od pondělí do pátku, preventivní programy péče o zdraví s důrazem na komplexní rozvoj mladého člověka jako hráče i osobnosti.

A své zastoupení v akademii bude mít i náš fotbalový oddíl, když náročným výběrem prošel Jakub Straka.

Jakube, kdy a kde jsi začínal s fotbalem?

Bylo to kolem šesti let v Lanžhotě.

Jaké tvé fotbalové vlastnosti jsou ty nejlepší?

Tvořivost hry a zakončení na branku.

Máš nějaký fotbalový vzor?

Od malička to byl Cristiano Ronaldo, ale to se teď změnilo a mými vzory jsou Neymar a Antoine Griezmann.

Co bys chtěl s fotbalem dosáhnout?

Je to dlouhá a náročná cesta, ale rád bych se prosadil do některého ligového klubu.

Daří se ti skloubit fotbal a školu?

I když je to kvůli fotbalu složitější, tak školu zvládám a prospívám v ní.

Máš teda čas ještě na nějaké jiné aktivity?

Teď o prázdninách ano, ale ze školy a tréninků se vracím až pozdě, někdy se projeví únava a mnoho času pak nezbyvá.

Co předcházelo tomu, než jsi se dostal do fotbalové akademie?

Obětoval jsem téměř všechno svůj volný čas, abych mohl hrát ve Zbrojovce Brno. Musel jsem změnit školu do Brna a to

znamenal každodenní dlouhé dojíždění vlakem.

Jak dlouho jsi se rozmyšlel nad nabídkou vstoupit do fotbalové akademie?

Po krátké úvaze jsem nabídku přijal.

Co si slibuješ od působení v RFA a víš už, jaký režim tě tam čeká?

Tak především očekávám technické a fyzické zlepšování fotbalové výkonnosti a díky důrazu na vyváženou stravu i zdravější životní styl. S režimem se budu postupně seznamovat, ale bude podobný jako ve dvou akademiích, které už v ČR rok fungují.

Minulou sezonu jsi hrál za Zbrojovku, proč nyní přecházíš do ČAFC?

V ČAFC trénuje stejný trenér jako v akademii, proto jsem přestoupil, aby zůstala zachována návaznost.

Jakub má svůj fotbalový život nalajnovaný a my mu jen přejme, ať se mu daří dál fotbalově růst. Díky za rozhovor a ať ti vše vyjde!

Šachy v Lanžhotě

Svatopluk Adámek

Náš šachový oddíl se každoročně účastní okresní soutěže. Zpravidla končíme na předních místech, v letošním roce se nám podařilo obsadit první příčku. Všichni šachisté pocházejí z Lanžhota. V krajské soutěži jsou z našeho okresu zastoupeny dva oddíly. Jsou to oddíly Poštorné a Hustopečí. My bohužel nemáme dostatečný počet hráčů, abychom se mohli o krajskou soutěž ucházet.

Snažíme se také, abychom měli následníky. Na základní škole působí šachový kroužek, který pravidelně zúčastňuje okresního přeboru škol. V letošním roce se v kategorii 1. – 5. třída umístil na druhém místě a postoupil do krajského kola. Za dobu existence tohoto šachového kroužku jej navštěvovalo několik desítek žáků. Několik z nich dosáhlo lepších výkonů a setkáváme se s nimi na přeboru středních škol. V letošním roce navštěvovalo šachový kroužek ve škole deset dětí. Na závěr bych chtěl poděkovat učiteli Manfredu Líbalovi, který se šachovým kroužkem aktivně spolupracuje.

Rybářské závody

Jiří Košutek, rybářský svaz

Ve dnech 28. – 29. 5. 2016 se uskutečnily již tradiční rybářské závody na rybníku Kout, které řadu let naše organizace pořádá. První den patřil dospělým rybářům, kterých se zúčastnilo 77. Počasí nám přálo a při krásně strávením dopoledni závodníci nachytali 541 kusů kapra. Druhý den patřil našemu rybářskému potěru, kterého se sešlo 45 závodníků. Mládež ukázala, že bude zdatným pokračovatelem Petrova cechu! Nachytali celkem 425 kusů kapra! V neoficiální soutěži tak porazili dospělé v průměru o dva chycené kapry na osobu! Je vidět, že práce s mládeží je na dobré úrovni, za což bych chtěl poděkovat Petru Královi a Jiřímu Létalovi, kteří naši mládež vedou. Samozřejmě patří velké díky i rodičům a prarodičům, kteří své děti vedou k rybaření a zároveň vztahu k přírodě a její ochraně. Velké díky patří Městskému úřadu Lanžhot, dále panu Hakalovi (Hakalík), panu Bartošovi (Kaca) a všem, kteří se na této akci podíleli.

Všem našim spoluobčanům přejeme příjemné prožití hodů a už předem vás zveme na výlov rybníka Kout. Datum výlovu ještě upřesníme, jste všichni srdečně zváni!

Petrův zdar!

Tenisté mají z poloviny splněno

Radek Janík

Tenisový oddíl Sokol Lanžhot ukončil před prázdninami polovinu své aktivní činnosti - registrované soutěže. Družstvu dospělých unikl postup do vyšší soutěže jen o vlásek, když ve skupině skončilo na druhém místě. Opačné starosti mělo družstvo dorostu. Ti ukončili sezonu na předposledním místě. Dobrou zprávou je, že II. třídu, kterou hrají, udrželi i na pří-

ští rok. V kategorii staršího žactva jsme měli zastoupení ve dvou týmech. Áčko, taktéž ve II. třídě, udrželo střed tabulky, ale béčku se nedařilo vůbec. Nepodařilo se jim vyhrát ani jedno utkání, a tak opanovali poslední příčku skupiny. V nejmladší zastoupené kategorii, tedy v mladším žactvu, byla situace opět opačná. Nejmladší vystoupali na bronzový stupínek skupiny.

V neregistrovaných soutěžích, které se hrají pod hlavičkou ATS Podluží, budou probíhat boje i po prázdninách. Zastoupení máme v I., II. lize, v družstvu veteránů a v soutěži mix.

Tenisový oddíl uspořádal tradiční cyrilometodějský turnaj, který je koncipován jak pro závodní hráče, tak i pro

neregistrované. Další tradiční akcí, která je vyhledávána i v širokém okolí, je tenisové soustředění. Rekordních 26 hráčů trénovalo pod dohledem trenérů v několika fázovém tréninku, který byl zaměřen na fyzickou kondici a kvalitu hry. V odpočinkové době bylo pro děti připraveno kulturní vyžití. Ti, kteří příliš nedbali pokynů trenérů, měli za úkol zalévat nově vzrostlé túje nebo pomáhat v kuchyni, kde pro ně maminky připravovaly chutné jídlo. Tatiínci se zase postarali o pitný režim ve večerních hodinách pro zmožené trenéry. No a babičky přispěly něčím sladkým, aby nechyběly „cukry“. Tímto všem děkujeme. Akci, která skončila bez zranění, zakončil slavnostní táborák.

Dalším výborným výsledkem bylo umístění našich hráčů P. Bači a P. Gála na turnaji ve slovenských Kopčanech, kde se na místních travnatých dvorcích uskutečnil Československý Wimbledon.

V tomto pozvánkovém turnaji, kde startují nejlepší dvojice z Čech a Slovenska, se podařilo naší dvojici zvítězit.

Možná jste si všimli, že ve výsledcích našeho týmu dospělých se objevuje jméno Dominika Kunického. Právě tento hráč se věnuje i fotbalu a kdo měl možnost sledovat Euro do 21 let v malém fotbalu v televizi, mohl zde tohoto všestranného hráče vidět, jak slaví mistra Evropy v této soutěži. Tohoto ještě zdobí dvě medaile z mistrovství Evropy s reprezentací v sálovém fotbalu. Stříbro s jedenadvacítkou a bronz mezi dospělými. Gratulujeme.

Program bude pokračovat hodovním turnajem, který se poprvé uskuteční na sobotní hodky.

Jsme rádi, že se za námi na Sokolské chodí dívat na naše hráče čím dál více lidí. Zájem nás těší. K tomu přispívá i fakt, že občerstvení od manželů Venglovičových je vždy „při ruce“.

Muzíka na Karpetné

Jan Vitásek

*Byl jsem na muzice na Karpetné a řádl jsem tam skoro celou noc.
Vždycky po tanci jsem si dal panáka, takže toho bylo na mě nakonec dost.
Měl jsem hodně víc než deset velkých „miodule“, na zapití víc jak litr vína,
a když jsem si dal nakonec bavoráka, měl jsem z toho všeho šíleného draka.
DRAKA, VĚŘTE, ŽE DRAKA, ŘEKL BYCH SKORO ABRAKADABRAKA!*

*No a pak mi nezbývalo, než hledat zkratkami cestu domů.
Kdopak dneska uvěří, co se přihodilo k tomu?
Tenkrát u nás pobíhali slovensky vyjící vlci,
chutnali jim horalské ovečky a nasraní jsme byli na ně všichni.
Nesměli se ale střílet, tak na ně lidé k odchytu kopali hluboké jámy
a jedna z těch velkých děr se málem stala osudnou i mi.*

*Do jedné z těch děr, do které jsem nakonec spadnul, se přede mnou chytil také jeden vlk
a když ho osvítil měsíc, měl jsem z toho úleku na jazyku málem smrt.*

*Já tomu vlkovi začal ze strachu zpívat a ten vlk z mého falešného zpěvu strašlivě a zoufale vyl.
Byl z toho dvojzpěv, že ani mistr Smetana takový by nesložil.
Pak už jsem chraptěl, ale zpíval jsem dál až do bílého rána a ten vlk se mnou neustále vyl.*

*Náš dvojzpěv nakonec ukončila rána.
Po rozednění nás uslyšel hajný a našťěstí ne mě, ale toho chudáčka vlka ZASTŘELIL!*

Vždy vesele

Jan Vitásek

*Až mě jednou budou spouštět do té velké díry,
možná těm spouštějícím sklouznou popruhy a spálí jim ruce.
Život byla mnohdy veliká merenda,
tak tam všichni na tom krásném pohřbu mějte láhev v ruce.*

*Jen mi, prosím, nepouštějte do hrobu slzy,
neházejte mi tam kytky a šetřte hlinou.
Hodte mi tam raději pár balíčků čokolády,
zalijte to všechno dobrým vínem a pak si pohodte ofinou.*

*Vždyť já už budu v tu chvíli dost nad věcí,
to jen vy si budete myslet, že jsem pod vámi.
Nebudu totiž v pekle, ale ani v nebi,
jenom na mne přišlo to velikánské spaní.*

*Já už nebudu muset nikdy do rachoty,
nebudu už kmitat podle budíka.
Nebudu muset ani k paní zubařce,
když mi v dřavém zubu zatvrdne žvýka.*

*Nebudu brousit ani své řetězy do pil,
nebudu poslouchat, jestli zpívají jak dobře naladěné struny.
Nebudu courat po Břeclavi a utrácet za záchod,
vždycky v průměru asi čtyři koruny.*

*Ve svých dílech však budu žít jak věčně živý Lenin,
ale ze života se už nebudu radovat ani jako prezident Zeman nebo Krampol,
a bohužel už také nebudu vysedávat na pivečku v Esmeraldě,
tak vy pozůstalí se tu všichni mějte a AHOJ!*

Na moravském břehu - přehlídka dechových hudeb

foto: Kateřina Paulíková

Cesta zarúbaná - divadelní představení

foto: Martina Kužmová

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 900 ks
vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot
e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519 336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz
Redakční rada: E. Klvaňová, J. Petřelová, P. Vlasák, S. Markovičová
Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: září 2016
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o, www.svetreklamy.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 4/2016 – 7. 11. 2016
Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Boží muka, kapličky, sochy a kříže v okolí Lanžhota

foto: Ondřej Topolanský

*Socha sv. Jana Nepomuckého
u Hlubokey cesty*

Boží muka sv. Marka

Kříž Terezie Zonygové

Socha sv. Anny

Šuldysův kříž

Helenin kříž

Morová kaplička v Kútě

Benešových kříž u jazérka

Hlavní kříž na hřbitově